

VOZÍČKÁŘ

2 2012
XXI. ROČNÍK

časopis nejen pro sedící

- **Téma:**
Víra a hendikep
- **Aktuálně:**
Odškodnění
po autonehodách
- **Adrenalin bez bariér**

www.vozickar.com

život bez
překážek

MANUS Prostějov, spol. s r.o. Za drahou 4332/4, 796 87 Prostějov
tel.: 582 360 558, fax: 582 301 244, manuspv@manuspv.cz
www.manuspv.cz

THERA TRAINER

THERA vital

LÉČEBNÉ POHYBOVÉ PŘÍSTROJE THERA TRAINER® OD NĚMECKÉ SPOLEČNOSTI MEDICA VÝVOJ NA ZÁKLADĚ 20 LETÝCH ZKUŠENOSTÍ

Každodenní cvičení na přístroji Thera:

- redukuje křeče
- podporuje sílu a vytrvalost
- omezuje poruchy prokrvení
- odstraňuje edémy
- zamezuje ztuhlosti kloubů
- zlepšuje metabolismus
- omezuje bolestivé symptomy

Všechny přístroje jsou podporované elektromotorem.

Rádi Vám poradíme
s možnostmi finanční podpory.

Výhradní dovozce:

PROORMEDENT, s.r.o.
Modřanská 621/72
143 00 Praha 4
Česká republika
Tel.: +420 241 403 520
Mobil: +420 725 005 501
Email: info@proormedent.cz

proormedent

www.proormedent.cz
www.thera-trainer.cz

SPOLEČNÝ NÁVRAT K POHYBU

Když se někdy bavím s lidmi, kteří neznají nikoho s tělesným postižením, občas se pozastavím nad tím, jak velký soucit v nich neustále dřímá. „Pojďte na divadlo, je to skvělé,“ zvala jsem na představení Ba-

lady pro banditu své známé (ano, tady se přiznám, režirovala jsem ten kus, rubrika Kultura je tentokrát trochu protekční). „Šli bychom, Baladu milujeme. Ale když oni tam budou ti vozíčkáři, nám je jich vždycky strašně líto...“ odvítli. Podle ohlasu diváků však nikdo neřešil to, že Mageri může jen slabě pohnout rukou a hlavou.

Stejně tak často zaslechnu lkaní, že Bůh neexistuje, jinak by nemohli existovat lidé na vozíku či jinak postižení. A už vůbec nechápou, že i oni mohou víru v božskou sílu mít. A tak jsme se rovnou zeptali kněze, který má roztroušenou sklerózu a nemůže chodit, jak to s tou vírou a hendikepem vlastně je.

K tomu se přidalo pár článků o přístupnosti kostelů, o tom, jak to chodí ve Vatikánu... a téma bylo na světě. Nevěnuje se však nějakým vážným názorovým střetnutím, obhajobě přítomnosti víry v životě vozíčkáře nebo nějaké misijní činnosti. V tomto čísle autoři píšou hlavně o tom, jak je církev připravená přijmout věřící s tělesným hendikepem. Ideově se všechna křesťanská společenství shodují a vycházejí tělesně postiženým lidem vstříc, pokládají pomoc této cílové skupině za běžnou a bohubílou. Jak to je ale s architektonickými bariérami? První chrudimské vlašťovky ukazují, že ani desítky strmých schodů nemusí být problémem.

Také představa, že vozíčkáři skáčou z letadla s padákem nebo jako pan Josef Šulc, osobnost tohoto čísla, létají balonem nebo mohou elektrický vozík ovládat pomocí piercingu v jazyku, je pro většinou společnost nemyslitelná. O to je pro mě hřejivější pocit, když dávám dohromady Vozíčkáře. Tohle by nikdo z mých známých nepochopil. Dlouhé články o legislativě, o tom, jestli opravit vozík doma, jak na něm posilovat nebo jak uplatnit požadavek na odškodnění po autonehodě. Smát se neuvěřitelným fotografiím z Panoptika vozíčkářské hrůzy anebo otevřeně diskutovat o sexu tělesně postižených lidí (probůh, to vůbec jde!). Tohle by nikoho z nich nezajímalo, přišlo by jim to smutné, děsivé, jak z jiného světa.

Vozíčkář je pro vás. Já a deset kolegů se jej snažíme dělat tak, aby bavil právě vás, a ne většinou společnost. Na vás už ale je, aby lidé při slově postižení neklopili oči a neronili slzy. To články nespraví, osvětové kampaně nezmění. To máte plně ve svých rukou.

Aneta Šedá

Z obsahu

Liga informuje

Nový program – Denní centrum	2
Fotosoutěž Život, ale i Cesty nejen na kolech	2
Batdog je tady! Spustili jsme novou veřejnou sbírku	2
Snížení státních dotací se dotklo i Ligy vozíčkářů	2
Spolek přátel: Výlet do Laa	3

Legislativa

Novela lhůty na poskytnutí příspěvku na motorové vozidlo	5
--	---

Téma

Život má smysl, i když nemohu stát na vlastních nohou	7
Barokní perla východních Čech bude bez bariér	8
Křížem krázem Vatikánem	9

Aktuálně

Změnila vám autonehoda život? Braňte se.	11
Chodec na elektrickém vozíku	11
Domácí opravy vozíků	12
Když odraz zrcadla pomáhá	13

Osobnost

Svou ŠANCI může za pačesy chytit každý... ..	15
--	----

My se světem, svět s námi

Lidé ve stínu pomáhají umělcům na výsluní	18
Zabuč a jezdi tam, kam tě napadne	18

Psychologie, vztahy, sex

Diskutujeme... o sexu na vozíku	19
---------------------------------------	----

Technologie

Naučte se veslovat	21
Kam s ním	21
S vozíkem po fasádě	22

Střípky z historie

Historický vývoj invalidního vozíku – 3. část	23
První terapeutický pes by se ztratil v náručí	24

Vozíčkář na cestách

Panoptikum vozíčkářské hrůzy II.	26
Místo vozíku židle nebo zem	26

KULTURA

Zabili chlapa z Koločavy	28
--------------------------------	----

SPORT

Nabrat sílu něco stojí	29
Tour de Labe 2012 startuje 2. června, vozíčkáři vítání!	29
Mým snem bylo skočit si padákem	30

INZERCE

32

str. 2

str. 8

str. 28

str. 29

VOZÍČKÁŘ je periodikem registrovaným MK ČR pod číslem E 6250.

Adresa redakce a vydavatele: Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno, www.ligavozic.cz, ☎ 537 021 493, IČ: 0049 94 12

Soukromá inzerce, objednávka časopisu: ☎ 537 021 493, info@ligavozic.cz, Zuzana Doušková

Šéfredaktorka: Aneta Šedá (ata), ☎ 725 022 259, vozickar@ligavozic.cz Počítačové zpracování: Vladimír Ludva

Tisk: Tiskárna Helbich, a.s., Valchařská 36, 614 00 Brno Rozesílka: BM marketing, s. r. o.

Jazyková korektura: Marie Fišerová Obsahová korektura: Hana Valová

Foto na obálce: Martina Breйтkopfová

Firemní inzerci zajišťuje BASS, spol. s r. o., Hana Valová, ☎ 608 635 561, hana.valova@ligavozic.cz

Vozíčkář vychází v nákladu 2500 výtisků 5x ročně, fyzickým osobám je zaslán bezplatně, v ostatních případech předplatné činí 230 Kč na rok. Uzávěrka příštího čísla je 4. 6. 2012.

Názory obsažené v článcích nemusejí být shodné s míněním redakce, ručí za ně jejich autoři. Redakce si vyhrazuje právo finálních úprav všech přijatých textů.

Realizaci časopisu podporují:

Nový program – Denní centrum

Liga má šest programů, v nichž se různými službami snaží pomáhat lidem se zdravotním postižením. Tak tento výrok už brzy nebude platit. Pomáhat samozřejmě budeme dál, ale do nabídky přibude nový program s názvem Denní centrum.

Denní centrum je vhodné pro ty, kteří si chtějí společně popovídat, dozvědět se něco nového, naučit se třeba uvařit čočkovou polévku a vyrobit pěknou vázičku. Pro ty, co jsou doma často sami a nemají s kým trávit čas. Anebo chtějí jen poznat nové lidi a rozšířit si obzory.

Co nabízíme?

- prostor, kde mohou lidé se zdravotním postižením trávit čas ve společnosti ostatních
- bohatou nabídku vzdělávacích, výtvarných a volnočasových aktivit (návčik péče o domácnost – bezbariérově upravená kuchyňská linka, výroba dekorativních předmětů, domácí a řemeslné práce, možnost práce na PC, promítání filmů, neformální setkání atd.)

To vše se bude konat převážně v prostorách centra, které jsou vybaveny a uzpůsobeny pro potřeby lidí se zdravotním postižením. Chystáme i společné výlety nebo exkurze.

Denní centrum je otevřeno v pondělí – pátek od 8.00 do 13.00.

V případě zájmu o využívání služby kontaktujte nejdříve pracovníka Denního centra, který si s vámi dohodne úvodní schůzku, na které se dozvíte více o chodu Denního centra, o podmínkách a pravidlech využívání služby.

Kontakt: Hana Svobodová
+420 777 010 335
hana.svobodova@ligavozic.cz

Letošní basketbalový double završen

Ligovými halami dozněly údery basketbalových míčů. V Rakousku i Česku už je pro letošní rok dobojováno. Jak je všeobecně známo, basketbalový tým Hobit Brno trpělivě objížděl od loňského října kola obou ligových soutěží, a to od Grazu, přes Salzburg

až k „nedalekým“ Pardubicím. Několik ligových kol také sám pořádal, ať už v Brně nebo Hustopečích. Cílem veškerého snažení bylo vítězství v domácí soutěži a účast ve „final four“ té rakouské.

Do boje o titul jsme nastoupili v předposledním dubnovém víkendu v Salzburku proti týmu Carintian Broncos. Ten bez ohledu na výsledek finále dosáhl titulu Mistr Rakouska, a to poprvé v historii svého klubu. I poslední utkání jsme zvládli skvěle, zvítězili a získali vítězství v Rakouské ligové soutěži a splnili si tak svůj sen. Mistrem Rakouska sice být nemůžeme, ale nám dosažení vítězství rozhodně stačí. Dosáhli jsme ho poprvé v historii klubu.

Sladkou třešničkou na dortu pro nás byly podané ruce rakouských soupeřů, kteří nám s medailemi na krku gratulovali a říkali, že sice oni jsou mistři, ale my jsme lepší, a tedy skuteční vítězové.

Zdeněk Škaroupka

Fotosoutěž Život, ale i Cesty nejen na kolech

Fotosoutěž Život nejen na kolech není nutné nijak zvlášť představovat. Letošní ročník je už sedmáctý, novinkami ale nešetří. Poprvé totiž Liga vozíčkářů vyhlašuje soubor fotografií s cestovatelskou tematikou. Každoročně lidé posílají do soutěže řadu fotografií, které mají s cestováním po tuzemsku i zahraničí leccos společného. Rozhodli jsme se pro tyto snímky vytvořit samostatnou kategorii s názvem **Cesty nejen na kolech**. Cenu věnuje patron kategorie – oslovená cestovní kancelář. Fotky posílejte do 30. září 2012.

Více o soutěži naleznete na internetových stránkách – <http://www.ligavozic.cz/zivot-nejennakolech>.

Batdog je tady! Spustili jsme novou veřejnou sbírku

Tak tohle je náš nový superhrdina. Batdog! I když zatím zachraňuje lidi z hořících bytů a neuvěřitelné kousky dělá jen ve snu, i přesto si titul superhrdiny zaslouží plným právem. Pomáhá s každodenními aktivitami lidem se zdravotním postižením, pro něž se ale podobná pomoc rovná záchraně.

To je stručné poselství veřejné sbírky, kterou Liga v dubnu rozjždí. Máme připravený vtipný reklamní spot, který bude vysílat i Česká televize, chystají se moderní webové stránky, připraveny budou kasičky, možnost poslat DMS na financování výcviku asistenčních psů, prezentace dovedností našich čtyřnohých kolegů.

Cíl je jasný. Pomoc budoucím majitelům pejsků s jejich financováním. Vždyť výcvik jednoho asistenčního psa stojí zhruba 200 000 korun, a stát na něj na rozdíl od vodicích psů nepřispívá. Bez darů veřejnosti a sponzorů by dnes jen těžko mohly například fenky Labi a Bessi pomáhat svým paničkám. Hledáme tedy podobně štědré dárcy i pro ostatní potřebné lidi.

Pomožte nám s šířením informací o našem superhrdinovi, o Batdogovi. Řekněte o sbírce svým přátelům, sdílejte stránky Batdoga na facebooku, doporučujte k podpoře právě tento projekt. Spokojenost našich klientů s pejsky mluví za vše.

**Jak podpořit Batdoga? Stačí poslat dárkovskou SMS ve tvaru DMS PESASISTENT na telefonní číslo 87 777. Služba stojí 30 Kč, psi hrdinové od vás dostanou 27 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců. Více informací na www.forumdarcu.cz.
Děkujeme!**

Snížení státních dotací se dotklo i Ligy vozíčkářů

Jistě jste v médiích zaznamenali zprávu, že letos bylo ze státních dotací poskytovatelům sociálních služeb rozděleno o půl miliardy méně, než je potřeba k přežití většiny služeb. Doplatilo na to dvě stě organizací a jejich služby jsou vážně ohroženy. (viz <http://vozickar.com/pecovatelske-služby-i-asistence-jsou-v-ohrozeni/>)

Tyto neveselé zprávy se dotkly i Ligy vozíčkářů. Asistence letos dostala od státu o 300 000 Kč méně než loni. Bez těchto peněz by Liga musela asistenci odříct několika klientům, některé asistenty by musela propustit. Proto se teď všichni snaží ze všech sil najít náhradní finanční zdroje a udržet v chodu program Asistence ve stávající podobě. Rozhodně však není důvod k panice, jistě se vše podaří a asistence poběží naplno.

Podobně je na tom i Poradna pro život s postižením, která získala o 100 000 Kč méně než loni. Služby však ohroženy nejsou, omezeny budou jen nové projekty.

Spolek přátel: Výlet do Laa

Třikrát jsme se pokoušeli uspořádat společný výlet do termálních lázní Laa, do třetice se taky jak se patří povedl. Jelo nás celkem devět. Vzali jsme ligácké auto a auto Radka Kudličky, naskládali se do nich a v sobotním slunečném dopoledni jsme vyjeli za jarní relaxaci.

Přístup, voda, atmosféra, vše bylo prosluněné a pohodové, užívali jsme si luxusního prostředí, hudby, kterou rakouští lazebníci pouštěli do vody, slaných koupelí, ale i sauny na všechny způsoby a toboganu!

Přidejte se příště k nám (Aneta Šedá, 725 022 259, aneta.seda@ligavozic.cz nebo info na www.ligavozic.cz)!

PSÍ ŽIVOT

Nepolidšťujte svého psa

Máte rádi svého čtyřnohého kamaráda?

Nebo ho naprosto nezřízeně milujete? Pokud vás to naplňuje a máte pocit, že víc už nemůžete udělat ani pro svého psího přítele, vezte, že to tak není. Vzájemná láska může naplnit váš vztah z lidské strany, ale pokud byste se na totéž zeptali psa, dozvěděli byste se, že nad lásku staví důvěru a respekt. Zasloužený oboustranný respekt a důvěru ve správné rozhodování vůdce. Troufám si tvrdit, že pro psy jsou tyto parametry tak důležité, že pes pouze milovaný, bez respektu a důvěry k majiteli, může být ve skutečnosti velice nešťastný. Naproti tomu pes, jehož vztah k psovodovi je založen na respektu a důvěře bez lásky, může být naprosto v pohodě.

Proč tomu tak je?

Základním mottem psího života je snaha co nejvíce uspokojit své potřeby při co nejmenším výdeji energie. Nejlépe se tak děje v efektivně fungující smečce řízené jedním vůdcem, kde každý pracuje pro společný cíl a smečka tak pomůže naplnit životní potřeby každého z nich.

Pokud jde o podřízení se vůdcovství, pes má v sobě od narození zakódovanou logiku zcela odlišnou od lidské. Protože chce žít s minimálním výdejem energie, chce se co nejméně rozhodovat o tom, co má kdy dělat. Rozhodování je zdrojem chyb, a tak představuje další, poměrně značný výdej energie. Pes má tendenci nechat rozhodování na někom jiném, podřídí se vůdci smečky ve víře, že ji řídí tak, aby přežila a žila co nejlépe.

Zároveň si ale pes musí být v každém okamžiku jistý, že vůdce, kterému důvěřuje, je důvěry stále hoděn. Proto ho pořád sleduje, a pokud objeví vůdce slabinu nebo nejistotu, je citem nucen zaujmout jeho místo a řídit smečku místo něj i přesto, že tuto pozici vlastně zastávat nechce.

Respekt psa si zaslouží ten, kdo kontroluje jeho zdroje – dopřeje mu bezpečí, klidný spánek, stravu, možnost pohybu a venčení, hry a práce, to znamená, že respektuje jeho

potřeby. Důvěru u psa vzbudí ten, kdo je emocionálně silný a stabilní, srozumitelný, důsledný a spravedlivý.

Co z toho plyne pro soužití se psem?

Pes, který v lidském světě všechno smí, má absolutní volnost a řídí se jen svými instinkty, není ze svého pohledu svobodný a spokojený pes. Mnohem spíš zmatený pes. Jakmile zjistí, že není nikým veden, převezme vládu nad rodinnou lidskou smečkou a v dezorientujícím prostředí světa lidí si bude vytvářet vlastní pravidla, naprosto odlišná od toho, co od něj běžně očekávají jeho majitelé. A jako vůdce smečky si už nenechá do ničeho mluvit, bude z něj takzvaně neposlušný, nezvladatelný nebo zlý pes.

Proto od prvního dne se svým psem nastavte jasné mantinely soužití, doma v soukromí i venku na veřejnosti, za všech okolností. Dodržujte je vy a trvejte na tom, aby je dodržoval i váš pes. Překročení mantinelů korigujte rychle a jednoznačně, očekávané chování podle chuti chvalte a odměňujte. V rámci mantinelů ale nechte psovi volnost, aby měl možnost projevit svou individualitu, a budete mít svobodného nejspokojenějšího psa na světě.

Mějte svého psa rádi, jak vám srdce velí, ale naučte se posuzovat váš vztah i z té psí stránky a nevnucovat psu jen svůj pohled. Nejlépe toho dosáhnete prostřednictvím něčeho, co bych nazval „informovaným citem“. Snažte se zjistit o psím chování co nejvíce, z toho si vezměte za své, co vám připadá přínosné, a pak se ve vztahu s vaším psem řiďte vlastním citem. Pokud tohle dokážete, neuděláte chybu.

Ivan Benda

Svoboda pohybu.

Nájezdová FLEXI RAMPA

Snadná přeprava vozíčkáře.

- Jednoduchým pohybem lze rampa sklopit do roviny
- Žádné omezení zavazadlového prostoru
- Rychlá montáž

Úpravy vozidel bez omezení

konto
bariéry
77

Naším cílem je zlepšení života handicapovaných lidí a jejich plnohodnotné zapojení do života. Proto z každé zakázky přispíváme na konto bariéry.

pro více informací volejte na: **381 278 043**
nebo navštivte naše internetové stránky

Novela lhůty na poskytnutí příspěvku na motorové vozidlo

Netrvalo to dlouho a zákon o dávkách pro lidi se zdravotním postižením se nejspíš dočká úprav, a to díky četným připomínkám mnoha z vás. Jedná se o zákon č. 329/2011 Sb., který platí od začátku tohoto roku.

Novela je pozitivní, reaguje na nespravedlivý přístup k osobám se zdravotním postižením, které dle vyhlášky č. 182/1991 Sb., v minulosti žádaly o příspěvek na zakoupení motorového vozidla a k datu 31. 12. 2011 jim ještě neuplynula pětiletá lhůta pro opětovné poskytnutí příspěvku. Tyto osoby musí podle současné verze nového zákona čekat dalších 5 let na nový příspěvek, celkově tedy 10 let od data, kdy jim byly peníze naposledy vyplaceny.

Tuto situaci řeší výše zmíněná novela zákona, která **navrhuje upravit přechodná ustanovení tak, aby tyto osoby mohly žádat o nový příspěvek na zvláštní pomůcku na zakoupení motorového vozidla (dle nové legislativy) již po 5 letech od poskytnutí minulého příspěvku.**

Upozorňuji, že novela ještě není zcela schválena (jak mylně uvádějí některá média), v nedávné době však prošla Poslaneckou sněmovnou a v dubnu o ní rozhodoval Senát. V poslední fázi legislativního procesu by ji měl podepsat prezident ČR.

Nicméně vzhledem k tomu, že v koalici i opozici existuje v této věci vzácná shoda názorů, je dosti pravděpodobné, že ke změně zákona pozitivním směrem zřejmě skutečně dojde, a to co nejdříve.

Opětovný souběh rodičovského příspěvku a příspěvku na péči?

Od 1. 1. 2012 již v rámci sociální reformy není možné čerpat na dítě se zdravotním postižením souběžně rodičovský příspěvek a příspěvek na péči. Tato skutečnost bohužel finančně postihla mnoho rodin se zdravotně postiženým dítětem.

Zřejmě se však „blýská na lepší časy“, v legislativním procesu je nyní novela zákona o státní sociální podpoře, která by měla opět umožnit souběh rodičovského příspěvku s příspěvkem na péči, a to následujícím způsobem:

Rodičovský příspěvek náleží rodiči pečujícímu o dítě ve věku do 7 let ve výši 7600 Kč, jde-li o dítě, jemuž náleží příspěvek na péči ve stupni I., nebo ve výši 3800 Kč, jde-li o dítě, jemuž náleží příspěvek na péči ve stupni II.–IV.

V současné chvíli je novela zákona v druhém čtení v Poslanecké sněmovně (musí tedy ještě projít třetím čtením, následně Senátem a závěrem ji musí podepsat prezident). Nicméně návrh novely vznikl se souhlasem ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka, je zde tedy velká šance, že dojde k úspěšnému řešení i v této problematice. O dalším vývoji vás budeme dále infor-

movat na stránkách tohoto časopisu i na webu vozickar.com.

Příspěvek na mobilitu také pro osoby v pobytových zařízeních?

V nedávné době jednala Národní rada osob se zdravotním postižením s ministrem práce a sociálních věcí Jaromírem Drábkem ohledně možnosti čerpání příspěvku na mobilitu osobami v pobytových sociálních službách. O této diskriminační problematice jednala počátkem roku 2012 Liga vozíčkářů také s kanceláří Veřejného ochránce práv.

Zákon č. 329/2011 Sb., o dávkách osobám se zdravotním postižením, který je účinný od 1. 1. 2012, totiž čerpání příspěvku na mobilitu neumožňuje osobám, které využívají pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.

Na základě dohody ministra a NRZP bylo rozhodnuto, že obyvatelé výše uvedených zařízení budou moci požádat o příspěvek na mobilitu. Zákonem zřejmě nebude určen minimální počet jízd v měsíci, ale formulace bude nejspíš taková, že úřad práce může poskytnout příspěvek na mobilitu osobám, kterým jsou poskytovány výše uvedené pobytové sociální služby, a to ve zřetel hodných případech. To znamená, že každou žádost úřad práce individuálně posoudí.

Novela zákona č. 329/2011 Sb., k této problematice, je v současné chvíli v přípravě fázi. Sledujte její vývoj na www.vozickar.com.

*Lucie Marková, vedoucí programu Poradenství a informace Ligy vozíčkářů
Bezplatná linka: 800 100 250*

Lucie Marková

Aktuální informace, články, nabídky a osobní inzerce pro vás denně přibývají na

www.vozickar.com

GLOSA

Štemplovaná

Tak jsem si pro sebe nazval hru, kterou hraje pojišťovna s vozíčkáři pokaždé, když se jim v myslí urodí ta nešťastná touha po novém elektrickém vozíku. Pro ty z vás, kteří jste tuto bojovku, za kterou by se nemusel stydět ani zdatný pionýrský vedoucí, osobně nikdy nehráli, zmíním jen stručná pravidla. Na začátku dostanete třístránkový formulář, který se postupně rozrůstá o různé přílohy a zprávy. Do něj je potřeba sehnat razítka několika specialistů – asi tak od všech, chybí snad jedině gynekolog. Poté žádost projednává komise, která rozhodne: ano či ne.

Nejprve jsem martýrium dlouho odkládal. Pohled na můj zubem času ohlodaný vozík mě však vyburcoval jít do této bitvy. Navštívil jsem svou obvodní lékařku, která mě vybavila soustrastným pohledem a paklem žádanek k odbornějším kolegům. Následovala návštěva revizního technika. Zkušeným okem prohlédl stav mého leprou prolezlého veterána a doznal, že s vyřazením vozíku nebude problém. Sdělil mi také překvapivě, že druhorodičkám (tedy klientům, kteří již alespoň jednou vozík dostali), kterým nehrozí výrazné zlepšení stavu, stačí nově jen neurologické vyšetření. Zajásal jsem! Měl jsem věc za vyřízenou, neboť pokud by došlo k výraznému zlepšení mého postižení, jistě by to stačilo minimálně k okamžitému svolání mezinárodní neurologické konference.

Objednal jsem se tedy k neuroložce. Když uslyšela, co chci, viditelně zbledla. Měl jsem pocit, že kdybych k ní vpadl s koltem v ruce a žádal její úspory, byla by o moc šťastnější. Tvrdila, že bez štemplu o vyřazení vozíku mi nic nenapíše. Vše by prý musela platit ze svého. Až následný telefonát s technikem ji uklidnil, a tak jsem formulář s vítězoslavným výrazem na pojišťovně odevzdal. Za pár dnů se vrátil s tím, že musím získat všechna razítka. Můj minulý vozík byl totiž přiklepnut pobočkou v Opavě a přeposlal složku lejster do Brna se jeví v 21. století zřejmě jako neřešitelný problém.

Návštěva fyzioterapeuta nebyla zas tak náročná. Snad proto, že výsledek mých svalových testů připomínal díky záplavě nul a jedniček šifru v binárním kódu. Na očním jsem doufal v rychlé získání razítka, ale paní doktorka vzala vše poctivě. Kromě obligátního luštění miniaturních písmenek mě oblažila i vyšetřením očního pozadí. Kápla mi do očí cosi, co obsahovalo zřejmě kvalitní LSD. Za pár sekund jsem měl zorničky jak pingpongové míčky a neustále jsem sazel. Napotřetí jsem se trefil do dveří. Co musím ovšem ocenit, je stanoviště u psychologa. Přišel jsem za ním rovnou z očního, usazený a mírně dezorientovaný. Práteklsky se mne ujal, uvařil čaj a já ze sebe mohl vylít frustraci, kterou mi štemplovaná přinesla.

Michael Vidura

Bezbariérové vozy *Fiat Dobló* se zvýšenou prosklenou střechou

Cena od **294 130 Kč**
bez DPH

VYRÁBÍME A MONTUJEME

- o vícefunkční sedačky se spec. podvozkem
- o elektrické pojezdy sedaček
- o otočné a výsuvné sedačky
- o dětské sedačky s doplňky
- o bezpečnostní pásy
- o elektrické jeřábky
- o posuvné dveře
- o přeseďací zařízení
- o ruční ovládání vozidla
- o další úpravy dle přání zákazníka

Individuální úpravy

Prodej automobilů **SUZUKI**

Suzuki Splash cena od
174 900 Kč bez DPH

exkluzivní
záruka
8+12 let

Suzuki SX4 cena od
208 250 Kč bez DPH

Úpravy řízení **GUIDOSIMPLEX**

Od počátku se zabýváme úpravami řízení Guidosimplex. Nabídka tohoto italského výrobce zahrnuje širokou škálu různých zařízení, od těch nejjednodušších systémů pro starší auta až po úpravy pro moderní auta, které umožňují citlivý zásah do interiéru.

Autoškola pro **ZTP** + náhradní vozidlo

MONTÁŽE NĚKTERÝCH ÚPRAV LZE PROVÁDĚT PŘÍMO U ZÁKAZNÍKA!

Život má smysl, i když nemohu stát na vlastních nohou

„Prosím vás, nechodte na hodiny náboženství ožralý!“ S tímto přišel za Otcem Stanislavem Zwyrtkem kolem přelomu tisíciletí, když sloužil jako farář v Bohumíně, jeden z jeho farníků. „A to mě přimělo nechat se vyšetřit,“ vzpomíná se smíchem třiapadesátiletý kněz, „spolu s tím, že jsem začal padat z kola a ze schodů.“ Ještě před potvrzením roztroušené sklerózy obdržel pokárání z biskupství za své údajné holdování alkoholu.

Docela určitě to nebylo nic příjemného. Zejména současně s diagnózou nabízející pouze více či méně rychlé zhoršování zdravotního stavu, Otec Stanislav to však, dnes už na vozíku, vypráví pobaveně, jako historku pro zasmání.

Častý smích vůbec doprovází celý náš rozhovor, i když mluvíme spíše o věcech, které nijak veselé nejsou.

Mluvíme vlastně tři, Otcovy vzpomínky doplňuje a občas rozvádí sestra Joannes z komunity boromejek ve Frýdku-Místku, která po jeho boku stojí od propuknutí nemoci. Otec Stanislav je již po mnoho let jejím duchovním vůdcem.

„Doktor mi řekl, že mám roztroušenou sklerózu, a zeptal se: ‚Tak co s tím budeme dělat?‘ Opáčil jsem: ‚Na šibenici to snad není!‘“

Jak má věřící člověk chápat tak těžké onemocnění? Vyrukuji na úvod s otázkou, která mně samotné vrtá hlavou: „Když se něco stane nám, pláčeme a křičíme, proč zrovna my, proč ne někdo jiný...“ – „Taky jsem si říkal,“ usměje se, „ale to je tajemství Boží. Mým posláním je svědčit o víře a o lásce Pána Ježíše. S nemocí jsem přijal úkol svědčit o Boží lásce o to víc. Hned, jak jsem si uvědomil, co moje diagnóza znamená, napadlo mě, co pro Něj budu muset snášet. A Bůh mi dává milost, abych to dokázal radostně.“

Na začátku to ještě vcelku šlo, prvních šest let se nemoc příliš výrazně neprojevovala. Potom ale nastoupily dva těžké záchvaty během jednoho roku následované prudkým zhoršením stavu.

Otec Stanislav se musel začít vyrovnávat s tím, že tělo velice rychle přestává stačit duchu plnému energie a nadšení. Tam, kam by se duch rozletěl, tělo se stěží došourá, přibývají smyslová omezení, i řeč se kazí a najednou se jen obtížně vyjadřují myšlenky. Poslední dva tři roky se jeho nerozlučným společníkem stal invalidní vozík.

Mnohé nepříjemné projevy nemoci lze brát s humorem. Když Otec Stanislav ještě sám chodil nakupovat, často míjel skupinku násosků potloukajících se s láhvemi piva v rukou kolem obchodu. „Podívejte se na něho,“ vykřikl jeden, „kněz, a motá se ještě víc jak my!“

S nástupem roztroušené sklerózy byl kněz zbaven farářství a stal se kaplanem

v Ostravě-Pustkovci. Byl tak zproštěn mnoha náročných povinností a radoval se, že bude mít dost času na to, co je jeho srdci a duši nejbližší: na duchovní doprovázení jedinců, na poskytování opory těm, kteří ji potřebují.

„Nemůžete jen tak vyběhnout na náměstí a chytat lidi za rukáv. Na novém místě se vztahy navazují pomalu; lidé nevědí, jak reagovat na kněze upoutaného na vozík. Postupně, kapku po kapce, ale získávají důvěru a uvolňují se.“

Jeho další zastávkou byl hospic v Ostravě-Vyškovcích, kde jednak sloužil jako kaplan, jednak měl, za nemalého přispění sestry Joannes, potřebnou péči. Po jejím přeložení do Frýdku-Místku se na začátku roku 2010 stal jeho novým domovem Dům pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké. Zde každou neděli slouží mše a podle svých sil ulehčuje život obyvatelům domova. Stále za ním přicházejí věřící, kterým poskytuje dlouhodobé duchovní vedení a oporu, a zároveň provází během ignaciánských exercicií (modliteb a hlubokých rozjímání nad Písmem).

„Otec vždycky uměl naslouchat a je výborný zpovědník,“ vysvětluje setra Joannes, „lidé v jeho přítomnosti cítí, že si na nic nemusí hrát.“

Tereza Dědinová

VÍRA A HENDIKEP

Nemoc, utrpení a postižení jsou jedny ze základních témat křesťanské věrouky.

Postoj k nemoci je u jednotlivých lidí, ať věřících nebo nevěřících, rozdílný. Pro některé lidi je nemoc a smrt posledním vrcholným argumentem pro jejich odmítnutí Boha. „Kdyby byl Bůh, nebyl by náš tatínek postižený!“ Pro jiné je utrpení a nemoc takřka jedinou věcí, o které si myslí, že se Bohu líbí, proto utrpení bližních všelijak ideologizují. A pak jsou takoví, kteří trvající nemoc považují za defekt víry a tvrdí, že je-li naše víra dostatečná, Bůh uzdraví každou nemoc.

Jak vidí postižení a nemoc křesťané?

Křesťané považují postižení a nemoc za nepřítel, který má svůj kořen v hříchu lidí (ne jen a ne vždy v hříchu nemocného jedince!), s tímto nepřitelem je ale nutno bojovat (boj může vypadat různě) a tento nepřítel je v zásadě Ježíšem poražen, protože ani nemoc nemůže člověka natrvalo odloučit od Boží lásky.

Další náboženství

V hinduismu si utrpení, které člověka postihuje, ať už je to nemoc, postižení, hlad nebo pohroma, člověk zapřičiňuje sám: je výsledkem jeho špatných činů, převážně z minulého života. Nové náboženské hnutí New Age říká, že člověk může vše negativní, co prožívá (neúspěchy, smutek, postižení, zranění), považovat za iluzi. Věřící, že on sám má plnou moc nad svým životem, v jeho životě není nic špatného, negativního nebo bolestného. Konečným cílem je rozvinout vlastní duchovní život do té míry, že již pro něj neexistuje vnější realita.

Jak je vidno, co náboženský proud, to jiné uchopení hendikepu.

Téma tohoto čísla nechce a ani nemůže přinést odpovědi na základní teologicko-filozofické otázky. Je jen jakousi stručnou exkurzí do světa víry a hendikepu a především odkrývá možnosti cesty k nalezení odpovědi – praktickou ukázkou spojení světa nemoci a kněžství, pojednání o nových bezbariérových chrámech i tip na vatikánské dobrodružství.

Pokud vás toto téma zaujme, zkuste se zamyslet, ať už jste věřící či nikoliv, nad tímto citátem:

Utrpení samo o sobě smysl nemá, ale to, jak s ním zacházíme, ano. (Viktor Frankl – Logoterapie) Lidé často říkají, že zdraví je v životě to nejdůležitější. Bez něj zkrátka nejde být šťastný. Myslíte si to taky?

(ata)

POZVÁNKY

Nové muzeum v Chrudimi je dostupné i na vozíku

Bezbariérovými atrakcemi se chlubí i samotná Chrudim. O významném Muzeu loutkářských kultur, které má své expozice v renesančním Mydlářovském domě, jsme už psali. Loni v září bylo otevřeno Muzeum barokních soch v kostele sv. Josefa, v němž je k vidění stálá výstava dřevěných i pískovcových exponátů z východních Čech. Její součástí jsou interaktivní osvětové panely a kolekce

krátkých filmů o barokním výtvarnictví. Návštěvníci muzea mohou zamířit i do malého digitálního kina nebo do zrenovované kapucínské krypty, v níž

se příležitostně konají kulturní akce. Samozřejmě je dostatek prostoru pro pohyb na vozíku a bezbariérová toaleta. Aktuální informace včetně otevírací doby a programu kina jsou uvedeny na stránkách www.mubaso.cz.

Za příznivého počasí se vozíčkář může v Chrudimi vydat i na dvě prohlídkové trasy, na jejichž přípravě se podílela Česká abilympijská asociace. Bezbariérové okruhy jsou detailně popsány a doplněny fotografiemi na webových stránkách www.chrudimsky.navstevnik.cz/co-videt-co-zazit/mesto-bez-barier. Dolní trasa mimochodem končí u Regionálního muzea, na jehož stálé expozice (např. mozaiku z dějin regionu, umělecké řemeslo či umělecký plakát) se může podívat i osoba na vozíku.

Navštívit Ize i kostel sv. Markéty v Chrasti

V nedaleké Chrasti je dostupný kostel sv. Markéty, stojící na místě zaniklého podlažického kláštera. Právě v něm byla údajně sepsána slavná Dáblova bible (Codex gigas). Prohlídku si lze domluvit na tel. čísle 723 701 934. Jak jsme se dozvěděli, možná budou mít návštěvníci i možnost si v kostele poslechnout krátký varhanní koncert. (mp)

Že mohou klidně a s důvěrou odložit všechny masky.“ – „To je tím, že mi švenkuje paměť,“ skáče jí do řeči otec Stanislav, „mohou se mi svěřit bez obav. Nic neprozradím, protože všechno zapomenou. A nebojí se mě, protože jim je od prvního pohledu jasné, že už nikoho nezbiju, ani kdybych chtěl.“

Nemálo práce pro jednoho člověka. Zejména když mu jeho vlastní tělo situaci nijak neulehčuje. Z otce Stanislava však přímo vyzařuje mír a radost. Se svou nemocí se smířil a dosáhl vnitřního sjednocení; pokorného přijetí toho, co je. Ale přirozeně to nebylo jednoduché.

„Prošel jsem si krizí“

Ta největší nastoupila společně s oslavami jeho padesátých narozenin skoro před třemi roky. Chvilky pokoření a odmítání. Pocit osamocení a obtížné snášení lidské přítomnosti. Nejtěžší bylo přijmout zhoršení nemoci

a všechna pokoření a nesnáze, které to s sebou nese. Byly to chvíle, kdy duch zápasil s tělem, místo aby s ním byl v harmonii. Hlubokou depresi ale nakonec vystřídalo smíření a trpělivost – „i za těchto podmínek má můj život smysl“.

Mnozí z nás často přemýšlejí o tom, co by udělali jinak, kdyby se dal vrátit čas. Otec Stanislav má v životě jasno: i kdyby se podruhé narodil, znovu by se stal knězem.

A co si nejvíce přeje? Být schopen co nejdéle sloužit mši svatou.

Povzbuzuje všechny, aby vydrželi, co na ně život nakládá. Velkým příkladem je mu papež Jan Pavel II, který vytrval i v těžké nemoci a pracoval takřka až do své smrti: „Bůh je s námi až do konce a váží si našeho života, ať už jsme v jakémkoli stavu.“

Barokní perla východních Čech bude bez bariér

Raně barokní kostel Panny Marie na Chlumku v Luži bude brzy dostupný i vozíčkářům. Římskokatolická farnost Luže totiž loni získala finance od fondů EU na zřízení bezbariérového výtahu. Široká veřejnost včetně lidí s omezenou pohyblivostí i rodin s kočárky se může těšit na otevření chrámu v červnu.

Stavební úpravy zahrnují vybudování výtahové šachty v tvarové replice věže, vytvoření přístupové chodby k výtahu a úpravu

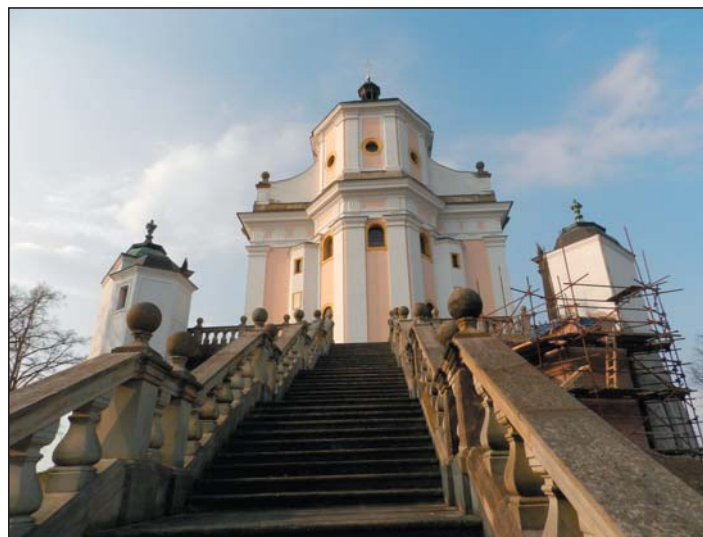

venkovní přístupové cesty. Uvnitř bude záďevní prosklená stěna, která umožní zhlédnutí interiéru. Pro návštěvníky se

také připravuje asi desetiminutový film, který poslouží jako audioprůvodce. K dispozici bude v češtině, němčině, angličtině, ruštině, polštině, španělštině, francouzštině a itaštině.

Další informace o vyhledávaném turistickém a poutním místě na východě Čech lze najít na stránkách www.chlumek.net.

(mp)

Drážďanská Frauenkirche vstala jako fénix z popela

Znovu postavená perla saské metropole obnovila svou barokní nádheru a nyní je i bezbariérová.

Od roku 1945 stálo po skončení bezprecedentní série bombardování anglickými a americkými armádami uprostřed Drážďan ohořelé torzo. Teprve po roce 1990 se začalo s jeho obnovou. Novostavba využila dochované kusy zdiva a zároveň už zohlednila současné požadavky na bezbariérovou přístupnost. Nová Frauenkirche vychází vstříc potřebám osob s pohybovým, zrakovým i sluchovým postižením. Od slavnostního znovuotevření ji už navštívily miliony lidí.

Pro zajištění bezbariérového přístupu jsou u bočních vchodů nainstalovány z vnějšku svislé zdvihačí plošiny. Uvnitř kostela jsou k dispozici bezbariérové toalety, indukční smyčky a osobám s poruchou zraku je umožněn vstup v doprovodu vodičího psa. Před oltářem je vyhrazeno místo pro 12 vozíků. Po předchozí domluvě je možno pro organizovanou skupinu zajistit

prohlídku kostela ve znakové řeči. Po znovuotevření navštívilo Frauenkirche více než 12 milionů lidí z celého světa. Tato církevní stavba je i pro svou bezbariérovost velice vyhledávanou svatební síní v Sasku. Obřad je však nutno rezervovat až 12 měsíců předem.

(peš)

Křížem krážem Vatikánem

Existuje stát, který nemá vlastní zdroj vody, zato má 20x vyšší kriminalitu než Itálie. Má necelých 600 obyvatel, ale do kostela se vejde 60 000 věřících. Stejně jako Česká republika není členem Evropské měnové unie, ovšem přesto razí vlastní euromince. A nejmíc tam kradou „novinářky“. Vítejte v teokratické absolutní monarchii s názvem Městský stát Vatikán.

Návštěva Svatého města patří mezi nezapomenutelné zážitky. Měl jsem tu příležitost nasát „vůni dějin“ a říknu vám – paráda! Ačkoliv by se dalo možná říci, že projet nejmenší stát na světě křížem krážem nemůže být nic mimořádného, není to pravda. A to je, prosím, z celkové výměry 0,44 km² běžným smrtelníkům přístupná jen část a vozíčkářům ještě o kapku méně.

Vatikánská muzea

Nechci vás strašit, ale 20 nádvoří, 300 schodišť, 17 km chodeb a 10 000 místností hovoří za vše. Pokud si pro jejich návštěvu vyberete hlavní sezonu, jako jsem to udělal já, počítejte u pokladen s frontou – ale jen v případě, že bude vstup „Permisi Speciali“ zavřený. Překvapilo mě, že se náš několikastup pohyboval vpřed docela rychle. To jsem ale ještě netušil, že vlastní prohlídka bude probíhat stejnou rychlostí. Hlídači nás vlídně, ale neustále povzbuzovali: „...prosequire, per favore...“ Vozíčkáři a doprovod mají vstup zdarma, k dispozici jsou přístupné výtahy i toalety. U pokladen si lze mechanický vozík i zdarma vypůjčit.

Vatikánské zahrady

Do Vatikánských zahrad je třeba se objednat předem. S jejich přístupností to není až tak úplně jednoduché. Většinu cest tvoří šterk, do kterého se běžná kola vozíků boří. Cesty jsou i dost strmé. Myslím si, že si návštěvníci na vozíku nechají tuto prohlídku nejspíš ujit, zvláště když je všude kolem tolik jiných a přístupnějších zajímavostí. Během čekání ve frontě jsem poprvé na vlastní oči viděl, jak pracují „novinářky“. Tímto pojmem jsou označována zhruba desetiletá děvčata, která mezi turisty pilně kradou. Jako kamelotky mají přes jednu ruku přehozeno několik výtisků novin, které na oběh přitisknou, a druhou rukou mu nepozorovaně projedou kapsy, kabelku, ledvinku. Vše se

odehrává za typického italského pokřikování před zraky znuděných turistů. Jak jsem si povšiml, každá „novinářka“ zvládne „udělat“ i 3 krádeže za minutu.

Bazilika sv. Petra

Jakmile „uděláte“ muzea, je ten správný čas vyrazit na chrámové nádvoří. Bernini ho pojal jako otevřenou náruč Matky Církve. Stanete před největším kostelem všech kostelů. Jak dovnitř? Na pravém okraji průčelí je bezbariérový vstup a výtah. Bazilika sv. Petra vás přivítá a okamžitě pohltí.

Ačkoliv Vatikán nepodepsal mezinárodní Konvenci o právech handicapovaných osob, v řešení přístupnosti osob s omezenou schopností pohybu může být mnoha státům vzorem. Protože zde denně vítají návštěvníky a poutníky na vozíku, péče o jejich potřeby je dovedena k vysokému standardu.

Petr Šika

... mobilita bez hranic

● **KOMPLEXNÍ SLUŽBY**

pro hendikepované řidiče na jednom místě v bezbariérovém prostředí

● **MNOHO VÝHOD**

v rámci projektu Handy car pro osoby se zdravotním postižením

● **PŘEKLENUTÍ DPH**

pro ZTP a ZTP/P se státním příspěvkem

● **PŘÍSTUP**

ferový a prioritní přístup k zákazníkovi

● **CEBIA**

všechna auta jsou prověřena programem CEBIA

● **PŘÍPRAVA**

na přípravě programu spolupracovali významní partneři

● **SPOKOJENOST**

uděláme vše proto, abyste od nás odjžděli v novém autě spokojeni

Auto ESA
Handy car

Změnila vám autonehoda život? Braňte se.

Vozík, berle, bolesti zad, ztráta zaměstnání, zdravotní psychické i fyzické komplikace. Jen několik z mnoha následků těžkých dopravních nehod. Zdraví je k nezaplacení. Když už vás ale někdo nabourá, je dobré se aspoň domct finančního odškodnění, které vám náleží. Není to však jednoduchá cesta. Pomoc na ní nabízejí zkušení průvodci.

Aneta Šedá

Společnost VOTUM Centrum Odškodnění, a. s., je jednou z mála firem, které pomáhají osobám poškozeným na zdraví při dopravních nehodách, které samy nezavinily. Vy-máhá pohledávky od pojišťoven, které mají povinnost hradit škody na majetku i zdraví z povinného ručení svého klienta. „Není to boj s člověkem, který nehodu způsobil, ale boj s pojišťovny. Ty totiž fungují tak, že vy-plácejí jen nároky, které si poškozený vůči pojišťovně uplatní a prokáže. O těchto náro-cích však lidé nemají většinou ani zdání,“ po-pisuje vznik těchto rozdílů František Šmíd, obchodní ředitel společnosti Votum, a. s.

Podle jeho zkušeností osm lidí z deseti o svých právech neví. Devátý tuší a desátý si vezme advokáta. V nerovném boji je těžké vyhrát, pokud to člověk zkusí sám. „Spolu-pracujeme s lékaři – soudními znalci, kteří se velmi dobře vyznají v posuzování zdravot-ního stavu. Dokážou získat naprosto kom-pletní dokumentaci, ví, po čem se pít, a také se aktivně snaží uplatnit vše, nač má klient právo. Na takové úkony běžní lékaři nemají čas,“ uvedl Šmíd.

Téměř vždy zásah odborníků pomůže. „Za rok a půl praxe se mi stalo jen jedenkrát, že by klient bez pomoci odborníků vysoudil vše, na co měl nárok. Ve všech ostatních pří-padech jsme obětem autonehody pomohli získat peníze, na které měli nárok. Nelze říct obecně kolik, protože tyto případy jsou sku-tečně individuální, a průměrné číslo by jen máto,“ doplňuje Šmíd.

Práci takových odborníků však ilustruje konkrétními případy. Pan X jel s manželkou v autě, naboural, manželka byla zraněná a v důsledku toho je v částečném invalidním důchodu. I v tomto případě je možné poža-

dat od pojišťovny odškodnění pro man-želku. Finanční injekce se jistě bude ve vyrovnání se s hendikepem a ztrátou za-městnání hodit. A manžela to nebude stát nic, vše zaplatí pojišťovna.

Co lidi po autonehodě většinou neví?

- nárok na odškodnění mají v případě těžké újmy na zdraví či smrti i blízcí rodinní příslušníci (v případě smrti až 240 tisíc na osobu)
- přezkoumat je možné až 4 roky staré pří-pady
- nárokovat lze mimo jiné bolestné, věcnou škodu, ušlý příjem, právní zastoupení i odškodnění trvalých následků – a to i pokud se komplikace projeví později, klidně i více let po nehodě. Určitě se jedná i o příspěvek na kompenzační po-můcku nebo rekonvalescenci apod.

Tyto nároky jsou uplatňovány z povinného ručení. U životních a úrazových pojistek ne-mají pojišťovny takovou snahu ošidit svého klienta, je to jejich partner. Problémy můžou nastat ze špatně a nevhodně uzavřeno životní pojistkou, většinou se ale nároky vy-plývající ze smlouvy uznávají bez obtíží. „U povinného ručení není obětí partnerem pojišťovny. Ty proto nemají motivaci klienta řádně odškodnit,“ potvrdil Šmíd.

Jak to chodí s advokáty?

Na advokáty se s žádostí o pomoc obrací hlavně ti, kteří na to mají peníze. V porovnání se specializovanými firmami je však taková investice nespolehlivá. Advokáti se většinou pohybují v širším okruhu právních sporů

a odměnu berou bez ohledu na to, zda něco vy-soudí.

Opět případ z praxe. Paní X šla s manželem po silnici. Vrazilo do nich auto. Manžel po půl roce na následky nehody zemřel, paní X zůstala v plném inva-lidním důchodu, později v částečném. Obrá-tila se na advokáta, na poplatcích mu zaplatila 60 tisíc korun. Advokát nevyssoudil nic a při soudním líčení jí navíc ještě vrazil do ruky pa-píry, že se jistě obhájí sama, že má neodkladnou schůzku. Paní X však měla nárok mini-málně na 300 tisíc korun bolestného.

Vyrovnat se s takovým zásahem a tragic-kým převratem v životě není jednoduché. Málokterý člověk zachová v takové situaci chladnou hlavu a chce řešit finanční odškod-nění. Podle zákona je možné řešit případy až 4 roky staré. „Setkal jsem se s různými reak-cemi. Někdo chtěl odškodnit například smrt svého příbuzného den po autonehodě, v jiné pozůstalé rodině ještě rok po události měli zatemněná okna a s nikým se nechtěli bavit,“ líčí František Šmíd.

Jak tedy postupovat správně při řešení finančních otázek?

Rozhodně je nutné poradit se s odborníkem – ne s kamarády u piva, jak to často lidé řeší. Vyplatí se zvážit, jak velkou částku lze po pojišťovně požadovat. V případech menších a krátkodobých úrazů není zásah firmy zajiš-tující spravedlivé odškodnění efektivní. Kon-zultace a audit případu je však zdarma, proč to tedy nezkusit, že?

Kontakt: VOTUM Centrum odškodnění, a. s., tel.: 844 654 123, www.votum-co.cz

Chodec na elektrickém vozíku

Silnice jsou v dnešní době místem ne zcela bezpečným. Pohybujete-li se zejména na elektrickém vozíku, mnohdy jste nuceni se stát účastníkem silničního provozu. V takovém případě je dobré vědět, jak se chovat, co zákon ukládá, a naopak umožňuje.

Vozíčkáři spadají do kategorie chodců s podmínkou šířky vozíku do 600 mm. Je-li šířka vozíku větší, musí být vybaven čer-venými odrazkami netrojúhelníkového tvaru (dle vyhlášky 341/2002 Sb., příloha č. 13, odst. 11). Vozíčkáři nesmí na stezce pro chodce ohrozit ostatní chodce.

Pokud nelze využít chodník, je možno sjet na pravý okraj silnice. Měla by být také lo-gicky splněna povinnost používat přechod pro chodce. Přejíždět vozovku mimo pře-chod lze jen kolmo k její ose. To znamená, že pokud vozíčkář jede u pravé krajnice a ocitne se na křižovatce, kde chce odbočit doleva, neměl by přejíždět do levého odbo-čovacího pruhu a pokračovat v jízdě jako běžný automobil, ale měl by kolmo přejet vo-

zovku, poté opět znovu kolmo – nejlépe po pře-chodu. Pak případně může dále pokračovat v jízdě u pravé krajnice vozovky. Do středu kři-žovatky se vozíčkář do-stat nesmí.

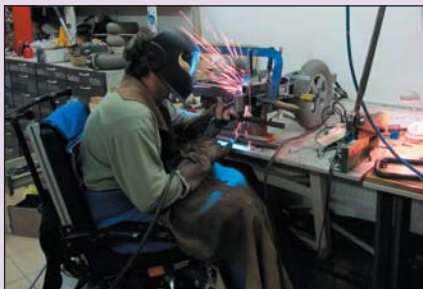
Za špatné přejíždění a porušení pravidel po-hybu na silnici mohou strážníci udělit pokutu až 2000 Kč.

„Přiznám se, že ra-ději jezdím elektrickým vozíkem po tzv. „vlastní ose“ než městskou hro-

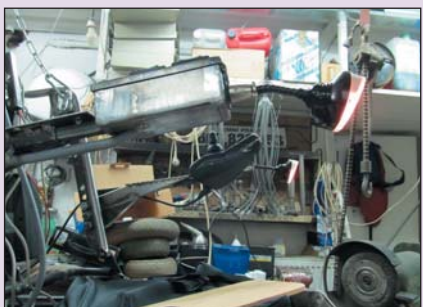

Jak se rodil elektrický vozík

Vozík, který se dokáže přizpůsobit výšce stolu, který dokáže zrychlit v krátkém čase, který je možné ukotvit v autě a který zvládne projet nerovný terén. Takové cíle si stanovilo občanské sdružení Život bez bariér z Nové Paky a vrhlo se do složité práce – zkonstruování nového elektrického vozíku.

Na začátku chtěla organizace dát práci hendikepovanému řidiči. „Jelikož žádný ze světových výrobců elektrických vozíků nevyrábí vozík, který by splňoval naše parametry, rozhodli jsme se v našich chráněných dílnách v rámci sociální rehabilitace a ergoterapie vyrobit vozík vlastními silami,“ uvádí sdružení na svých stránkách.

Co všechno jejich nový vozík umí? Zvedne každé hnané kolo zvlášť – je možné přejet po okraji chodníku s jedním kolem na silnici. Umí si elektricky sednout až skoro na podlahu (to je potřebné v autě), umí rychle vyvinout velkou rychlost – například pro opuštění křižovatky. Zajímavostí je i podsvícení a reflexní pásy a odrazky pro dokonalou bezpečnost při jízdě ve tmě. Sdružení vozík zatím testuje, první ohlasy jsou však výborné. Vypadá to, že stovky a stovky hodin práce se přeje jen vyplatí. Pro více informací navštivte www.vozickar.com. (ata)

madnou dopravou, a to zejména kvůli relativně dlouhému čekání na bezbariérový spoj. Ne vždy je to ale bezpečné, obzvlášť v úsecích, kde nejsou chodníky sjízdné a musí se jet po silnici. Při hustém provozu se obávám neohleduplných řidičů, ale díky světlům na vozíku, které na silnici používám, jsem vždy vidět. S neochotou řidičů jsem se nesečkala. Spíše naopak, zpomalili a objeli mne,“ popsala své zkušenosti s jízdou na silnici Lucie Stoláriková.

Domácí opravy vozíků

Pokazený vozík schlíple vězí v koutě, venku svítí sluníčko lákající k opalování a vy jste nahraní. Úzkostlivě opečovávaný elektrický vozík se rozhodl nespolupracovat a veškeré vaše přemlouvání zatraceného popojíždědla přichází vniveč. Co s tím? Čekat na servisního technika, nebo se svěřit šikovnému sousedovi?

Naštěstí se naprostá většina těchto situací může vyřešit poměrně snadno a často i s pouhou telefonickou asistencí. Firma Bogo uvádí, že 98 % nahlášených závad dokáže odstranit majitel vozíku sám po konzultaci se servisákem, který mu podrobně popíše, co má dělat, a zůstane během opravy na telefonu. Nejčastěji jde o triviální závady typu povytaženého kabelu nebo prasklé pojistky. Podobně společnost Athamas stoprocentně podporuje domácí opravy jednodušších poruch. Tak, i po uplynutí záruční lhůty, odpadá noční můra v podobě obhánění byrokratického kolečka spojeného s kalkulací nákladů na opravy, vypsáním poukazu a jeho schválením revizním lékařem.

Jednoduché opravy zahrnující výměnu sjetých pláště či utažení povolené područky prodejci nechávají na majiteli vozíku, přeje-li si to, ale například Ortoservis i v tomto případě doporučuje kontaktovat servisní centrum, aby si jeho pracovníci příležitostně mohli zkontrolovat výsledek a ujistit se, že vše funguje, jak má.

Odborníci však nedoporučují laické zásahy do elektroinstalace vozíku; snadno by mohlo dojít k zásadnímu poškození.

Ne vždy je ale vše tak jednoduché a situace vyložené láká k domácí opravě: zpravidla rychlejší a lacinější. Nicméně podle zákona o zdravotnických prostředcích musí být servis prováděn kvalifikovaným technikem za použití originálních náhradních dílů. Jinak majitelé riskují, že jim další servis domácky opraveného vozíku nikdo nezaplátí.

Po záruce

Pokud chtějí vozíčkáři pozáruční servis uhradit pojišťovnou, vyřízení administrativních náležitostí se opravdu protáhne. Pokud ho hradí ze svého, mohou nové součástky přijít na spoustu peněz. Není tedy divu, že lidé začínají uvažovat o alternativních možnostech.

Jako jedna z nich se objevila výměna původních baterií za mnohem levnější auto-

Vozík nepotřebuje žádné zvláštní označení, musí ale být technicky způsobilý. Vhodná jsou již zmíněná světla při pohybu za tmy.

Strážníci městské policie zatím neřešili výraznější problém spojený s pohybem vozíčkářů na silnici. „Několikrát jsme ale pomohli vozíčkářům třeba při poruše vozíku,“ řekl referent tiskového odboru brněnské městské policie Jakub Ghanem.

(lb)

Tereza Dědinová

baterie. Experti ale varují před tím, že levnější řešení se nakonec může prodražit. Inženýr Marek Mikulka z Ortoservisu vysvětluje proč: „Do vozíku patří trakční baterie, tedy baterie zvyklé na trvalou zátěž. Autobaterie jsou stavěné na to, aby podaly krátkodobě velký výkon (při startování), byly trvale dobíjeny. Pokud použijete autobaterii do vozíku, bude fungovat po dobu cca jednoho měsíce relativně dobře, postupně však dojde vlivem trvalého odběru k prohnutí olověných desek v těchto akumulátorech a tím k jejich nefunkčnosti.“

V žádném případě se nedoporučuje vozík rozmontovat a spolehnout se na to, že ho zase nějak půjde dát dohromady. Kristína Hejduková z firmy Bogo k tomu dodává: „V tomto případě je vozík dovezen k nám na servis, ale zákazníka to stojí mnohdy více financí, než kdyby nám ho dovezl do servisního centra ihned, nebo bychom k němu přišli my.“

Vliv domácích oprav na záruční servis

Neodborná oprava teoreticky může komplikovat další záruční servis, prodejci jsou ale vcelku benevolentní; Ortoservis uvádí, že se během posledních pěti let nestalo, že by garanční servis byl kvůli domácí opravě zpochybněn.

Alespoň nějaký závěr?

Určitě se vyplatí zjistit si podmínky servisu hned při nákupu vozíku. Nezapomínejte pravidelně dobíjet baterie, i když vozík nějakou dobu nepoužíváte. Úplně vybité baterie se nedají znovu nabít a nové si musíte hradit sami.

Každopádně by bylo na čase změnit pravidla pozáručního servisu. Podle slov Ing. Borise Jandy ze společnosti Athamas by celý proces značně zkrátilo, kdyby se k žádosti o opravu vyjadřoval pouze revizní technik pojišťovny, a nikoli ještě ošetřující a revizní lékař.

Když odraz zrcadla pomáhá

Díky Petře Machotkové může paní Helena nechat svou osmnáctiletou dceru Kateřinu s těžkým kombinovaným postižením doma a vyřídít v klidu potřebné pochůzky. Také díky ní může vzít dceru na koncert a sama vystupovat ve sboru, nemusí jí stále sedět po boku. Běžná sociální osobní asistence, říkáte si? Omyl, Petra Machotková z Jihlavy je sama v invalidním důchodu. Pomáhá lidem s postižením v projektu obecně prospěšné společnosti Muži a ženy s poetickým názvem – Zrcadlová pomoc.

Smyslem zrcadlové pomoci je nacházet uplatnění pro znevýhodněné osoby v oblasti dobrovolného i profesionálního pomáhání. Nejde o náročnou osobní asistenci, kdy je nutná manipulace s klientem či jiná fyzická zátěž. I zdravotně postižený zaměstnanec si musí říct, co už zvládá a co ne. „Komunikace je nejdůležitější. Musíme vědět, co Petra dokáže, co ne. Podle toho náplň přizpůsobíme a vše pak funguje bez problémů, dokonce na špičkové úrovni,“ pochvaluje si Helena spolupráci s Petrou.

Petra sama dodává: „Některé práce nemůžu dělat kvůli neurologickému postižení. Jsem brzy unavená, mám občas problémy s pohybem. Ale přesto je zde spousta aktivit, které zvládám. Povídám si s Katkou, pomáhám s večeří, posloucháme muziku. Ještě jsme spolu tolik nebyly, ale určitě nebude problém doprovodit venku nebo na různé akce. Vystudovala jsem tento obor, jsem trochu jiný případ než většina mých kolegů, ale i tak jsem rok a půl nemohla kvůli zdravotním problémům a omezením najít práci,“ líčí pomocnice Petra. V současnosti pracuje v projektu Zrcadlová pomoc na půl úvazku, pomáhá jak Kateřině, tak i další dívence s těžkým kombinovaným postižením.

Ti, kteří nabízejí v projektu pomocnou ruku, mají několik předností. Jsou k zastížení večer, o víkendech. Protože sami tuší, co život s hendikepem obnáší, ví, jak se cítí třeba osamělí staří lidé. Lidskost nejen v popisu práce, ale přímo v sobě. Čtrnáct pomocníků

Asistentka Petra Machotková patří k nejlepším.

zatím funguje v deseti městech České republiky. „Hledáme lidi, kteří by naši pomoc využili. Ať už seniory, lidi s hendikepem,“ nabízí služby Magda Ambrožová, koordinátorka projektu z Brna.

Co konkrétně pomocníci umí? Přiloží ruku k dílu v domácích pracích, nabízí individuální osobní asistenci a společnost, umí být dobří pomocníci, řemeslníci, členové domácnosti. Pomůžou ve vzdělávání nebo v péči o děti. K využití této služby láká i paní Helena: „Tuto službu můžu jen doporučit. Lidé si práce nesmírně váží, zažili, jak těžké je pro člověka se zdravotním omezením získat práci. Kromě jiných výhod je to i výborná alternativa pro ty, kteří službu využijí rádi sporadicky – nestojí o pravidelnou asistenci v určitý čas, ale výpomoc tehdy, kdy se to hodí. A navíc se z nich, tak jako z nás s Petrou, můžou stát dobří přátelé.“ (ata)

Kontakt: **Muži a ženy, o. p. s.**

Zípecká 749/2

250 01 Brandýs nad Labem-St. Boleslav

Telefon: 775 563 611, 775 563 911

www.muZIAZENY.cz

POZVÁNKY

Přírodní viceboj plný adrenalinu i pro paraplegiky

V Poněšicích u Hluboké nad Vltavou se od 8. do 10. června uskuteční *Survival 2012 – bez hranic*, otevřené akademické mistrovství České republiky v přírodním viceboji dvojic. Mezi sedmi vyhlášenými kategoriemi je i *vozičkář + chodák*.

Čtyřadvacetihodinový nonstop závod se koná už po jedenácté, ovšem paraplegici se na startu poprvé objevili až v roce 2010. Záměrem je integrovat klání vozičkářů do závodu zdravých lidí: oběma skupinám sportovců je umožněno změnit síly v několika průnikových disciplínách, například v jízdě na horském kole či handbiku, lezení na skalách, slalomu na divoké vodě, plavání či střelbě z luku a pistole. Paraplegici tak mohou sobě i jiným dokázat, že hendikep často není problémem těla, ale nedostatkem vůle.

Podobný projekt ve světě zřejmě nemá obdoby. Závodí každý s každým. Vozičkáři chtějí vyhrát stejně urputně jako ti, co běží po svých. A jejich emoce po závodech jsou stejné jako reakce ostatních účastníků, kteří se obvykle na *Survival* vracejí. Jde totiž o vysoce návykovou záležitost. Chuť závodit se rovná chuti BÝT, ŽÍT AKTIVNĚ... A ještě to moci kamarádům v různých disciplínách pořádně nandat!

V kategorii *vozičkář + chodák* se loni objevilo 9 dvojic. Letos se můžete přidat i vy. Závod pořádají Akademie múzických umění v Praze – Centrum pohybové přípravy, sportu a rehabilitace, sdružení MAPA Survival a Česká asociace paraplegiků. Další informace, přihlášku, propozice i fotogalerii lze najít na stránkách www.survival-bezhranic.cz.

(mp)

Domí & Sabi

© 2012 Petr Šika

ROOMER

Váš silný, ohleduplný
a inteligentní
pomocník v péči
o imobilní osoby

Volnost pohybu
ve všech směrech

- Unikátní transportní systém umožňující přechod mezi místnostmi bez stavebních úprav
- **Hlavní přednosti:** ochrana zdraví, bezpečnost, pohodlí pro pacienta i obsluhu, jednoduchost instalace
- **Určeno pro:** domácí i institucionální péči
- Soukromým osobám dotují instalaci odbory sociální péče při jednotlivých okresních úřadech až ze 100 %
- Návrh systému, instalaci, servis a zaškolení obsluhu zajišťuje tým profesionálů
- Pro detailní informace, osobní prezentaci či sestavení konkrétní (pro klienta nezávazné) nabídky zdarma využijte uvedené kontaktní údaje
- Návštěva referenčních pracovišť možná.

Lehký přechod
mezi místnostmi

Stropní zdvihací a transportní zařízení

<http://roomer.cz>

 ERILENS

ERILENS s.r.o.

Papírenská 114/5, 160 00 Praha 6

tel.: 234 123 456, fax: 234 123 360

e-mail: roomer@erilens.cz

Kompletní sortiment našich rehabilitačních pomůcek
najdete na <http://reha.erilens.cz>

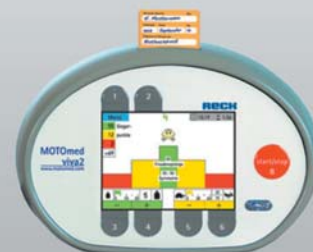

MOTOmed® léčebné pohybové přístroje

Přístroje uvolňují křeče a omezují je, napomáhají větší pohyblivosti, podporují trávení a látkovou výměnu, podporují krevní oběh a funkci srdce, zvětšují objem svalové hmoty...

Přístroje MOTOmed dokáží detekovat zbytkovou sílu v nohou či rukou a pravidelným cvičením ji zvyšovat.

- > *neurologická onemocnění*
- > *Parkinsonova choroba*
- > *skleróza multiplex*
- > *mozková mrtvice*
- > *spastické ochrnutí*
- > *příčné ochrnutí*

- nový uživatelský program
- více motivace a zábavy s novou hrou MOTOMax
- efektivnější cvičení s novým, účinnějším cvičebním programem
- viditelné výsledky a bezpečnost s lepší zpětnou vazbou pomocí doplňujících funkcí

Na možnost financování přístroje si vyžádejte informace
od výhradního dovozce pro Českou republiku:

REPO-RECK spol. s r.o., Jablůnka 239, 756 23 Jablůnka nad Bečvou

tel. 571 452 291, fax: 571 420 855, mobil: 603 214 000, e-mail: kontakt@motomed.cz, www.motomed.cz

spol. s r.o.

Svou ŠANCI může za pačesy chytit každý...

S Josefem Šulcem jsem se poprvé setkala v roce 1993 v bezbariérovém domě na Mikulovské ulici v Brně. Právě tam totiž vzniklo družstvo handicapovaných s příznačným názvem „ŠANCE“. Josef Šulc byl jedním ze zakladatelů družstva. Já v té době pracovala jako redaktorka v Českém rozhlasu Brno a chtěla jsem posluchače se zmíněným družstvem seznámit.

Potom jsme se občas potkávali v rozhlasu nebo na veletrhu Rehaprotex, kde měla ŠANCE pravidelně svůj stánek. Těšila a těší mě, že se tomuto družstvu – na rozdíl od jiných – stále daří. Začínalo se třemi pracovníky a jedním tiskařským strojem. Pak přibyl prodej kancelářských potřeb a pomůcek pro zdravotně postižené. V současné době má družstvo 32 pracovníků a sedm prodejen po celé Moravě. Vede ho stále Josef Šulc.

Věra Rudolfová

■ **Téměř dvacet let činnosti družstva je opravdový úspěch. V čem podle vás spočívá?**

Myslím, že především v tom, že družstvo nemá v předmětu podnikání jen jednu činnost, ale kromě prodeje kancelářských potřeb také ofsetový tisk a kompletní sortiment kompenzačních a rehabilitačních pomůcek – od mechanických i elektrických vozíků přes kočárky, polohovací lůžka, zvedáky, zdravotní obuv, pomůcky pro rehabilitační cvičení a podobně. Lidé si pro ně nemusejí jezdit jen do Brna, máme prodejny také v Kroměříži, Zlíně, Starém Městě, Uherském Brodě a ve Valašských Kloboucích. Myslím, že tajemství úspěchu je i v přístupu k zaměstnancům, ale hlavně k zákazníkům. Když se prodávající chovají k zákazníkům slušně, poradí jim, umožní vyzkoušet pomůcky či vozík na místě, zákazníci si to mezi sebou poví, doporučí nás ostatním, a to je ta nejlepší reklama. Kromě poradenské služby máme i zásilkovou službu, prodáváme na lékařský předpis i za hotové. Na našich stránkách www.sancebrno.cz najdou všichni nejen kompletní sortiment družstva, ale i kontakty na naše pracovníky, kteří jim ochotně poradí.

■ **Uvažujete o rozšíření sortimentu nebo o otevření dalších prodejen?**

Chtěli bychom otevřít další prodejny, ale není to jen tak – znamená to sehnat a zaplatit místo, vybrat schopného prodáváče, platit ho. V dnešní době internetu jde spíše o rozšíření těchto služeb. Vždyť není problém si pomůcku v katalogu vybrat a my ji buď zákazníkovi pošleme, nebo za ním přijedeme a pomůcku odzkoušíme.

■ **Nepatří mezi příčiny úspěchu vašeho družstva i skutečnost, že se družstvo stalo členem Svazu českých a moravských výrobních družstev? Právě na jeho doporučení jste získali dotaci z ministerstva financí.**

Ano. Z Mikulovské ulice jsme se později přestěhovali do prostor bývalé brněnské Zbrojovky, uzavřeli smlouvu s VZP a začali vydávat rehabilitační a kompenzační pomůcky na poukazy. Ale měli jsme k dispozici jen dvě místnosti, navíc se stále zvyšoval nájem. Museli jsme uvažovat o stavbě vlastní budovy, takže jsme požádali o dotaci. V roce 1997 jsme začali stavět. Za rok se družstvo stěhovalo do nové budovy na Táborské ulici v Brně. Během dalších čtyř let jsme finanční návratnou výpomoc splatili.

■ **Nejste jen předsedou družstva, ale také předsedou Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených v České republice. Jak je podle vašeho názoru situace v zaměstnávání zdravotně postižených osob?**

Ideální nebyla a nikdy asi nebude, ale dobrá byla do roku 2006. Ovšem jak stát měnil zákony a zrušil investiční dotace, nastala horší situace. Některým podnikatelům nejde o to, zaměstnat postižené, ale co nejvíce a okamžitě vydělat. Uzavírají pracovní smlouvy s těžce zdravotně postiženými, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nejsou schopni nějakou pracovní činnost vykonávat. Práci neodvádějí, ale podnikatelé na ně dostávají dotace a vydělávají na nich. Poukazovali jsme na to, že například člověk, který leží na lůžku a prakticky se nehýbe, nemůže osm hodin pracovat. Ale odpověď z příslušných míst zněla, že by to byla diskriminace. Přitom existují posudkoví lékaři, kteří by měli určit, zda je dotyčný práce schopný nebo ne. K zákonu o zaměstnanosti a s ním souvisejícími zákony jsme podali jako Asociace mnoho připomínkových návrhů, všechny bohužel skončily v koši.

■ **Asociace sdružuje 120 družstev a firem, které zaměstnávají více než padesát procent zdravotně postižených pracovníků. Pořádáte různé semináře, poskytl jste podnikatelům a firmám odbornou pomoc. Jednáte se zástupci MPSV, krajských úřadů práce a místní samosprávou. Na webových stránkách se snažíte infor-**

movat o všech opatřeních, která se týkají zaměstnávání těchto lidí. Ale jen to ke zlepšení situace nestačí.

Samozřejmě. Když chcete tuto činnost dělat poctivě, je to obtížné. Konkurence je velká, stát dotace poskytovat nechce. Některá družstva a společnosti, které měly svou tradici, bohužel zanikly. Další musely zredukovat stavy pracovníků, tedy i těch se zdravotním handicapem. Na trhu práce mají stále špatné uplatnění. Situace není růžová a mám obavy, že se bude ještě zhoršovat.

■ **Jaké je podle vás řešení?**

Myslím si, že zaměstnávání zdravotně handicapovaných lidí stále není ze strany státu věnována systematická pozornost. Měli bychom si vzít příklad třeba z Velké Británie, Dánska, Rakouska nebo Německa. Tyto státy mají vybudován systém péče, kde je zdravotně postižený klient sledován od počátku nemoci, případně úrazu a zároveň připravován pro plnohodnotné začlenění do společnosti. Stát vytváří podmínky pro krajské a místní správy, na něž přešla odpovědnost za speciální vzdělávání a péči. Mají silnou motivaci – vláda refunduje obcím 65 procent výdajů na mzdové podpory, ale pouze 35 procent na invalidní důchody.

■ **Vraťme se k ŠANCI. Družstvo dává šanci handicapovaným. Ale nedalo ji vlastně po úrazu i vám?**

Určitě. Můj život se radikálně změnil v roce 1985, kdy se mi stal pracovní úraz. Byl jsem

Pan Šulc přebírá Cenu Jihomoravského kraje.

tehdy zaměstnán u Izolačních závodů. Devátého prosince jsme dělali izolaci rovné střechy na jednom vojenském objektu nedaleko Lanžhota. Když jsem se při práci ohnul, zatmělo se mi před očima a víc si nepamatuji. Probral jsem se až v nemocnici. Spadl jsem z výšky tří a půl metru a utrpěl kompresivní zlomeninu obratle Th 12-L1. Následovala úrazová nemocnice, poté jsem půl roku strávil v rehabilitačním ústavu v Chuchelné. Potom jsem se vrátil do Brna, do dvoupokojového bytu v paneláku. Hodně času jsem proseděl u okna a díval se ven. Dům neměl výtah, ven jsem se bez cizí pomoci nedostal.

■ **Takže můžete potvrdit, že nejhorší období nastává, když se člověk vrátí z rehabilitačního ústavu domů...**

Josef Šulc tráví aktivně i svůj volný čas. Například v balónech.

Ano. A dlouho jsem nevěděl, co se mnou bude dál. Původně jsem se vyučil zedníkem, pak jsem dělal řidiče. Tyto profese vzhledem k postižení nepřicházely v úvahu. Byly chvíle, kdy jsem se cítil opravdu mizerně. Člověka pak napadají všelijaké myšlenky, třeba o tom, že už je k ničemu a podobně. Návratem z rehabilitačního ústavu domů totiž končí zavedený systém péče o zdravotně

postiženého člověka. I když se mu rodina a přátelé snaží pomoci, svou cestu si každý musí najít sám.

■ **Jak se to podařilo vám?**

V srpnu roku 1989 jsme se přestěhovali do bezbariérového domu na Mikulovské ulici v Brně-Vinohradech. Najednou jsem se ocitl mezi lidmi, kteří na tom byli stejně jako já. V domě se dělala spousta věcí. Zaváděla se například nepřetržitá pečovatelská služba. Stal jsem se členem místní pobočky tehdejšího Svazu invalidů, později mě zvolili předsedou. A v roce 1993 se zrodila ŠANCE. Podařilo se nám sehnat dotaci, mohli jsme koupit kopírovací stroj a tisknout časopis Vozičkář, který jsme převzali z Prahy. Prvním sazečem byl Radek Gurecký, kopírku obsluhoval Jiří Vrba. Zmíněné vydávání časopisu nás postavilo na nohy. Družstvu se začalo dařit, a to bylo pro všechny velkým povzbuzením. Postupně jsme mohli přibírat nové pracovníky, více než sedmdesát procent z nich má zdravotní postižení. Kromě výdeje, prodeje a oprav zdravotních pomůček nabízíme rovněž ofsetový tisk, kopírování a k družstvu také patří velkoobchod s kancelářskými potřebami.

■ **Podle svědectví zaměstnanců družstva jste v kanceláři od rána do večera. Najdete si vůbec čas na rodinu, především na vnoučata?**

Mám tři vnoučata a snažím se s nimi trávit co nejvíce času. Jinak velice rád jezdím autem, nejen do práce, ale také na výlety do přírody a na jižní Moravu. Baví mě procházky lesem, sbírání hub.

Josef Šulc se narodil 8. října 1944. Vyučil se zedníkem u Pozemních staveb Brno, posléze pracoval ve Výzkumném ústavu stavebních hmot jako řidič z povolání. V roce 1976 přešel do Izolačních závodů. Tam pracoval do konce roku 1985, kdy se mu stal pracovní úraz. Od té doby je na vozíku. V roce 1993 založil spolu se Zdeňkem Škaroučkou a Romanem Herinkem družstvo handicapovaných ŠANCE. Stále je předsedou tohoto družstva. V roce 2001 byl zvolen předsedou Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených. Koncem roku 2011 dostal za práci ve prospěch zdravotně postižených Cenu Jihomoravského kraje.

■ **Na něco jste zapomněl – na časté návštěvy Městského divadla Brno. Někdy se tam setkáváme.**

Ano. Chodím do Městského divadla nejen kvůli zajímavému repertoáru. Tohle divadlo je ke zdravotně handicapovaným lidem totiž velice vstřícné. Při návštěvě představení se tam setkáváme s nebývalou ochotou nejen uvaděček, ale i ostatního personálu.

■ **Do důchodu se vám nechce?**

Ale já už nejsem zaměstnancem družstva, jen jeho statutárním zástupcem. Začínám přemýšlet, že i tuto činnost skončím. No, asi to hned nebude. Práce pro ŠANCI mě baví a jsem rád, že to někomu pomůže.

Věra Rudolfová

MOTREN - ROTREN Rehabilitační přístroje českého výrobce

Pro pasivní i aktivní léčebný pohyb dolních a horních končetin
Záruka 3 roky!!! To je vysoká kvalita přístrojů firmy KALPE

13 typů přístrojů pro cvičení vsedě i vleže, pro dospělé a děti od 3 let
Ceny bez obchodní přírážky - to je prodej přímo od českého výrobce
Katalog přístrojů zdarma - rádi Vám zašleme naši kompletní nabídku
Bezplatné vyzkoušení přístroje - přijedeme za Vámi až domů
Široká nabídka příslušenství - možné individuální úpravy

Kalpe - Ke Kapličce 193, 252 41, Dolní Břežany, ČR
www.kalpe.cz tel: +420/ 241 910 688, 737 289 275
 email: kalpe@volny.cz [facebook.com/kalpe.reha](https://www.facebook.com/kalpe.reha)

Ceny od 9.975,- Kč včetně 14% DPH

PŮSOBÍ VÁM SCHODY PROBLÉM?

Stannah nabízí
schodišťové sedačky
na všechny typy schodišť.

Pro ZTP občany
je možnost získat státní
peněžní příspěvek
až do výše **100%**!

Zavolejte na naše
bezplatné telefonní číslo

800 196 196
www.stannah.cz

Stannah

Nejvyhledávanější schodišťové sedačky na světě!

LÁRUKA A SERVIS ZDARMA
5
LET

JP
SERVIS

ČINNOST JP SERVISU JE ZAMĚŘENA NA INDIVIDUÁLNÍ ÚPRAVY AUTOMOBILŮ
PRO OSOBY TĚLESNĚ POSTIŽENÉ, VYŽADUJÍCÍ PRO SVOJI MOBILITU (SAMOSTATNOST)
SPECIÁLNÍ PODMÍNKY + DOPROVODNÝ PROGRAM PŘÍMO SOUVISEJÍCÍ S TOUTO OTÁZKOU.

Nakládání a kompletní řešení přepravy invalidních vozíků 1-180 kg! od profesionálů **Harmar** AMERICA'S LIFT LEADER

Jsme schopni navrhnout a realizovat jakékoli úpravy vozu
(jsou-li možné na daném typu vozu) dle přání majitele tak, aby ovládání
a užívání vozu bylo co možná nejpohodlnější a nejbezpečnější.

www.jpservis.eu

+420 606 613 239

Kompletní úpravy automobilů pro tělesně postižené osoby
Odvoz vozidla k úpravě a zpět je zajišťován vlastním odtahovým speciálem po celé ČR
15 let profesionální práce v oboru

Jan Píbal - JP SERVIS, Na Městečku 137, Štětka, 387 51,
provoz: +420 383 393 249, mobil: +420 606 613 239, url: www.jpservis.eu, e-mail: info@jpservis.eu

Obrazem: Matějská pro postižené děti

Petr Berák

Lidé ve stínu pomáhají umělcům na výsluní

Undermusic Produccion je seskupení nezávislých tvůrců, kteří věří tomu, že skrze filmové dokumenty mohou podávat výpovědi o hendikepovaných lidech a jejich životech.

Mário Bihári je pro mnohé jméno neznámé. Právě tento člověk se však stal hrdinou pilotního dokumentu projektu LIDÉ VE STÍNU. Tento nevidomý hudebník dokonale splňuje to, co si lidé z Undermusic Production vzali za cíl. Je hendikepovaný a nadaný. „Celému našemu týmu je blížka snaha pomáhat. Vzhledem k tomu, že jsme profesně zaměřeni na filmovou tvorbu, snažíme se to dělat způsobem, který nám není cizí a umíme jej. Přirozeně věříme v pozitivní sílu dokumentu, a proto natáčíme právě o hendikepovaných lidech. Přibližujeme tím jejich tvorbu, sílu a vytrvalý boj s nemocí,“ osvětluje hlavní úkol projektu předseda sdružení Ladislav David.

Mnozí, kteří podporují Lidé ve stínu, byli vychováni v duchu křesťanských tradic. S tím koresponduje také to, že hlavními partnery jsou křesťanská média, rádio Proglas a televize Noe. Nemusíte ale mít přístup k těmto médiím, abyste se podívali na výsledky. Na svých webových stránkách mají videokanal, kde se můžete podívat

i na upoutávku k dokumentu o panu Bihárim. Celý film je k dostání na DVD, přičemž část výtěžku jde přímo hendikepovaným umělcům.

Projekt by měl tvořit sérii deseti dokumentů. V současné době mají tvůrci čtyři náměty na zpracování. Trojici mladých výtvarníků doplňuje vokální trio.

A další budou následovat. Pokud vy sami nebo někdo z vašeho okolí máte umělecké ambice a nebojíte se kamery, můžete se také stát hrdiny dokumentu a vystoupit tak ze stínu každodennosti. Projekt podporuje i Helena Třeštíková, jedna z předních režiserek českého dokumentárního filmu.

Nejdůležitější na celém projektu je snaha zprostředkovat energii, kterou postižení skrze svá díla předávají zdravé populaci. „Pokud naše dokumenty budou schopny to pozitivní poselství ze světa hendikepovaných umělců zprostředkovávat, budeme mít z výsledku naši práce opravdovou radost,“ uzavírá Ladislav David.

Ladislava Blažková

Zabuč a jezdi tam, kam tě napadne

Zabuč není jen povel k napodobování zvuku čtyřnohého zvířete, je to také nápaditá zkratka sdružení, které chce hendikepovaným lidem zbourat limity rovných a dlážděných cest. A vpusťit jim adrenalin do žil.

O jaký adrenalin se jedná, zjistíme hned, když zkratku rozšířujeme. Celý název sdružení je totiž ZA Bezpečné Užívání Čtyřkolek (ZABUČ). Hlavním cílem je ukázat čtyřkolky jako možnost dopravy i zábavy. Adrenalin zde hraje sice důležitou roli, bezpečnost je ale to hlavní. Přesně v tomto duchu se odehrává i série závodů ATV Trial Cupu. „Závody jsou pro všechny čtyřkolkáře, protože chceme, aby se svoje stroje naučili ovládat a věděli, co vlastně jejich čtyřkolka umí. Tento druh závodu je o hlavě jezdců, a ne o rychlosti stroje,“ řekl zakladatel sdružení Dan Šenkýř.

Závody se konají takřka po celé republice. Na přelomu března a dubna se fanoušci čtyřkolek sešli v Kladně, následující závod se bude konat v Kocourkově u Klatov. Místem další akce budou také Kladruby. Nejsou vybrány náhodně, právě tady je rehabilitační centrum a v něm mnoho zájemců o jízdu na čtyřkolkách.

Další aktivitou Zabučáků je totiž zprostředkovat radost z jízdy i hendikepovaným lidem. Spolupracují s Motoklubem vozičkářů, jehož předsedou je známý herec Jan Kašpar, sám nadšený řidič čtyřkolky. Na konci závodů série ATV se dokonce vyhláší i mistr republiky v kategorii jezdců se zdravotním postižením. Zabuč ale nechce jen umožnit účast na závo-

dech a občasná projíždky. Cílem je také vybrat dostatečné množství peněz na nákup dalších čtyřkolek, členové sdružení totiž chtějí dokázat, že čtyřkolka by mohla být plnohodnotnou kompenzační pomůckou.

K tomu je ale ještě dlouhý kus cesty nebo spíše mnoho ujetých kilometrů. „Čtyřkolka mi dává do jisté míry volnost a svobodu. Je pro mě duševním odpočinkem, když si potřebuju utřídit myšlenky, je to ideální prostředek. Zároveň je to pro mě adrenalin a sportovní vyžití spojené s rehabilitací,“ popisuje zážitky z jízdy student Jan Bouma. Zabuč pomáhá, aby podobné pocity mohli zažít i další. „Chceme ukázat, že čtyřkolkáři mají také jinou tvář než jen drancování lesů a plášení zvěře,“ potvrzuje Dan Šenkýř. (lb)

Diskutujme... o sexu na vozíku

Fórum, kde lidé s postižením mluví o sexu, už na českém internetu funguje několik měsíců. A na rozdíl od jiných debatních skupin – neumírá. Témat je hodně, stejně tak jako sexuálních praktik. Polohy, pocity při sexu po úrazu páteře, postoje české společnosti k tomuto tématu... Vybíráme alespoň malou ochutnávku. Navštivte www.sexnavoziku.cz a dozvíte se víc.

...Jsem jeden z těch, kterým připadají dívky na invalidním vozíku atraktivní, a za uchyláka se rozhodně nepovažuji! Jak tady píšete, že každému se líbí něco, druhému zase tohle. Problém je v tom, že se s tím prostě narodíte a je to součástí vašeho já. Hodně lidem to připadá dost divné. Mně samotnému to taky pořád nějak nedává smysl, ale člověk se s tím už nějak naučí žít. A pro informaci, lidí, kterým se líbí ženy na vozíku, jsou v ČR možná stovky a po světě podle statistik až miliony. Jen to nemá takovou publicitu veřejnosti a v ČR už vůbec ne...

...Samotný odběr spermatu je pro chlapa, už při jeho představě, velmi nepříjemný. Jde totiž o operaci, která je nejspolehlivější a nejlepší současnou metodou. Věřte, ač to vypadá hrůzostrašně, zase takový běs to není. Dá se to absolvovat a bez velké bolesti (pokud se vám do rány nedostane infekce,

což reálně hrozí) ... (z diskusního vlákna o umělé oplodnění).

...Mám jiné postižení než ochrnutí – mám deformované ruce a nohy, takže cítím vše, mám i zdravého partnera, ale setkáváme se s názorem, proč si našel mě, a mě se zase lidé ptají, co má za problémy, že je se mnou. Myslím, že společnost ještě neumí přijímat fakt, že muž by mohl být řádným partnerem postižené ženy. Když je postižený muž se zdravou ženou, je na ni pohlíženo, že je hodná a obětavá, muž je divný. Je pravda, že i když tady muži píší, že je těžké si najít zdravou partnerku, pořád dle mého názoru je jich o trochu víc než mužů...

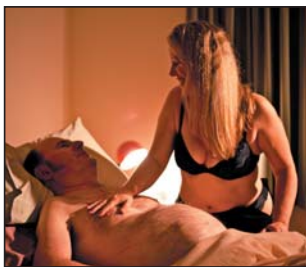
...Gay na vozíku to má velmi těžké a chápu, že i v klubu musel být raritou. Co se týká sexu u mužů, co si budeme povídat, jsme trochu jiná než ženy a gayové často měří muže podle kvality jeho mužství. No a to mužství my vozíčkáři zrovna nemáme po úrazech či bouřkách úplně v pořádku, takže proto není lehké seznámit se v hetero vztahu, natož v homosexuálním vztahu...

(ata)

Šarlatová cesta odhaluje tabu

Kdo navštívil letos festival Jeden svět, mohl se dostat do sálu, kde se promítal australský film Šarlatová cesta. Pod tímto poetic-

kým názvem se skrývá zajímavý dokument, který zpracovává ještě zajímavější téma, lépe řečeno tabu – prostituci pro zdravotně postižené lidi.

Ústřední postavou je Rachel Wottonová – „sexuální pracovnice“, jejíž klientelu tvoří těžce fyzicky postižení muži.

Ta se věnuje nejen osvětě týkající se sexuálních potřeb hendikepovaných, ale především prosazuje legalizaci dobrovolné prostituce.

Film se dotýká otázek, za jakých okolností mají hendikepovaní lidé právo na sex mimo partnerský vztah. Řeší i jakýsi léčebný charakter prostituce a snaží se toto nejstarší řemeslo obhájit před veřejností.

Film byl v Česku k vidění jen na festivalu, je možné jej koupit v anglické verzi na internetu. Jakmile bude film dostupný s českými titulky, budeme vás o tom na webových stránkách www.vozickar.com informovat.

(ata)

GLOSA

Vztah s vozíčkářem - jedinečnost a originalita

„Víš... Mám tě rád, je mi s tebou hezky, ale nemohu s tebou být...“ Když někdo uslyší od druhého tato slova, rozhodně to není příjemná záležitost. Pro vozíčkáře to je bohužel častý evergreen. Tahle věta má totiž co dočinení hned s několika věcmi. S láskou, zamilovaností, s životem ve dvou i s životem na vozíku. Ať se nám to líbí nebo ne, tak vše jmenované neodmyslitelně kráčí ruku v ruce.

Láska a vztah dodává životu dokonalost, šmrnc a správný náboj. Všichni máme stejné šance ji nalézt, bez rozdílu věku, pohlaví. Říká se, že láska hory přenáší, ale dokáže přenést i vozík, který se vám rozhodl dělat společnost v dobrém i zlém? Je vůbec možné natrefit na někoho, kdo je ochotný vás milovat bez výhrad a takové, jací jste?

Z vlastní zkušenosti vím, že to možné je. Známe partnerské dvojice, které si prošly ledasčím, ale teď by za nic na světě neměnily. Jsou šťastní a spokojení, ale ne vždy tomu tak bylo. Nedokázali si představit, jak to může s těmi čtyřmi koly fungovat. Důvodů je hned několik... Strach z neznáma, z nových věcí, z okolních reakcí. Ve společnosti je totiž nastavený špatně zažitý stereotyp, že když plnohodnotný vztah se vším, co k němu patří, tak se zdravou ženou. Předsudek, který vše ovlivní daleko dříve, než vůbec něco začne. Je to přeci chudák, který potřebuje neustálou péči. Jak ale všichni víme, my se snažíme žít naplno. Studujeme, pracujeme, uklízíme, bavíme se, zkrátka nebyť kompenzačních pomůcek – vozíku, berlí, které na nás hned upozorní, možná by lidé jen těžko našli rozdíl. Avšak při hledání toho pravého/té pravé máme před sebou nelehký úkol. Přesvědčit, dokázat mu/jí, že se nemusí nikdo ničeho obávat.

Věřím, že teď mi dají za pravdu převážně ti, kteří postupem času neviděli ve vozíku ten největší problém. Poznali, že člověk s postižením je jako kterýkoliv jiný člověk a že lásku rozdává stejně tak velkoryse jako kdokoliv jiný. K takovému rozhodnutí musí každý dojít sám. Podívat se zcela otevřeně pravdě do očí, malými krůčky dospět k názoru, že partnerský vztah s člověkem na vozíku nebo o berlích nenabývá na „jinakosti“, jak se dříve domníval, ale spíše na originalitě a jedinečnosti!

Kateřina Jirsová

Úpravy automobilů pro tělesně handicapované

Vyrábíme a montujeme ruční ovládání automobilů do všech typů vozidel:
- elektrickou spojku
- brzdu a plyn
Další úpravy dle přání zákazníka

Tříkolky a jiná vozítka

- tříkolky různých modifikací
- čtyřkolky
- sidecary

Možnost doplnit o pomocný pohon.

Možnost náhradního plnění

META Plzeň s.r.o.
Hřbitovní 31, 312 00 Plzeň
tel: 377 686 725, fax: 377471519,
e-mail: metaplzen@volny.cz
www.metaplzen.cz

Progeo aktivní vozíky modely 2012

Nechcete už dělat kompromisy? Přestaňte o životě jen snít, ale žijte své sny! Nová kolekce přináší celou řadu inovací, revolučních řešení a designových perliček. PROGEO opět dokazuje, že je absolutní světovou špičkou v oboru udávající trend. Dáte přednost nejlehčí superskládačce na trhu **JOGA EGO**, originálně řešenému pevnému rámu **JOKER EVOLUTION** nebo se necháte lákat celokarbonovým rámem **NOIR** z jednoho kusu?

EGO

EVOLUTION

NOIR

možnost nezávazného a bezplatného vyzkoušení, více informací naleznete na:

www.dmapraha.cz

DMA Praha s. r. o., Kunice 207, 251 63 Strančice, tel.: 323 610 610, fax: 323 664 335, e-mail: dmapraha@dmapraha.cz

Le Pont NEDER s. r. o.

SPECIALISTA NA POMŮCKY

PRO SENIORY, HANDICAPOVANÉ, VYBAVENÍ NEMOCNIC, DOMOVŮ DŮCHODCŮ A JINÝCH INSTITUCÍ...

Nejlevněji v ČR!

Dvořákova 1526 • 763 61 Napajedla
tel.: +420 577 943 191
mobil: +420 604 706 041
SK: +421 908 127 884
e-mail: le.pont@iol.cz • www.lepont.cz

- prodej pomůcek, informační a poradenský servis
- široký sortiment pomůcek, které si u nás můžete vyzkoušet
- mimo nových výrobků u nás můžete najít i výrobky zánovní, které nejen že splňují vysoké požadavky na tyto druhy výrobků, ale jsou mnohem levnější
- záruční i pozáruční servis
- pokud vlastníte průkazku ZTP či jinou, můžeme Vám pomoci vyřídit příspěvek až **50 %** ceny na požadovanou pomůcku (podle vyhl. č. 182/1991 sb. u městského úřadu odbor sociálních služeb)
- máte-li jakékoliv přání, volejte, i pro Vás najdeme vhodnou pomůcku
- ceny elektrických skútrů a vozíků od 15 000 Kč (možno na splátky bez navýšení)
- v ceně všech akumulátorových zařízení jsou akumulátory a nabíječka
- Více než **300** kusů elektrických skútrů a vozíků na skladě

foto: naše prodejna Napajedla

Z naší nabídky vybíráme nejprodávanejší modely

Bec Sterling

nosnost až 123 kg • max. rychlost 12 km/h
cena od 15 000 Kč

Booster Trophy V.

nosnost až 125 kg • max. rychlost 15 km/h
cena od 15 000 Kč

Booster Trophy VI.

nosnost až 160 kg • max. rychlost 15 km/h
cena od 42 000 Kč

Excel Excite 3

nosnost až 220 kg • max. rychlost 17 km/h
cena od 85 000 Kč

SoLo 380

nosnost až 160 kg • max. rychlost 15 km/h
cena od 36 000 Kč

Pride LUNA

nosnost až 160 kg • max. rychlost 15 km/h
cena od 15 000 Kč

El. polohovací postel

skladem několik druhů postelí a matrací
cena od 9 000 Kč

Afikim Sportster

nosnost až 160 kg • max. rychlost 17 km/h
cena od 46 000 Kč

Winner

nosnost až 159 kg • max. rychlost až 15 km/h
cena od 36 000 Kč

Afikim Breeze

nosnost až 160 kg • max. rychlost 17 km/h
cena od 56 000 Kč

Booster Puma

nosnost až 200 kg • max. rychlost 10 km/h
cena od 25 000 Kč

Shopper de Luxe TE-778NR

nosnost 120 kg • max. rychlost 8 km/h
cena 32 000 Kč

Všechny ceny jsou včetně DPH.

Naučte se veslovat

Jezdce na mechanických vozících nejspíš čeká největší revoluce v dějinách. Nenápadný kluk, dnes zaměstnanec NASA, navrhl převratný způsob pohybu vozíčkářů. Nelze vyloučit, že za pár let bude celý svět na vozíku veslovat.

Petr Šika

Na začátku byla klasická úvaha všech zlepšovatelů a vynálezců. To, že se něco dělá „takzvaně odjakživa“, přeci ještě neznamená, že by se to v budoucnu nemohlo dělat jinak. S tímto přesvědčením přihlásil Nasser Salim z floridského Merritt Island svůj nápad na revoluční změnu pohonu mechanického vozíku. Jeho návrh se ukázal natolik pozoruhodný, že v designérské soutěži návrhářů z 51 států získal první místo.

Kam s ním

Pokud nechcete stěhovat vozík až do bytu, bývá s jeho parkováním dost problémů. V západní Evropě, například v Německu, se rozšiřuje trend budovat malé garáže přímo před domem. Dají se ale instalovat pouze tam, kde nebudou snadným terčem vandalů nebo zlodějů.

Panelákové domy totiž nikdy prostorami

Podstata inovace

Pohyb dopředu na mechanickém vozíku se dnes vytváří tlakem paží s využitím tricepsů. Nasser Salim navrhl řešení, ve kterém se hmatná obruč netlačí, ale naopak tahá. Převod pohybu vpřed zajišťují převody planetového soukolí. Jednoduše řečeno, taháte za obruč jako při couvání, ale ono to jede dopředu.

Veslování

Mladý vynálezce se inspiroval u veslařů. Již od starověku má člověk na lodi s vesly v zásadě dvě možnosti. Pro vyvolání pohybu lodí může za vesla buď tahat, nebo na ně tlačit. Nejspíše už první veslař v historii po několika tempech pochopil, že pro lidské tělo je daleko přirozenější tah. Bicepsy jsou totiž podstatně silnější než tricepsy. A stejné svalové skupiny, jaké se používají při veslování, využívá i nová koncepce mechanického vozíku, ovšem s tím rozdílem, že výsledný pohyb nesměruje vzad, ale vpřed.

Inovativní novinku, za kterou obdržel dnešní zaměstnanec Kennedyho vesmírného centra NASA na Floridě odměnu 20 000 USD, je možno dodatečně namontovat na běžné typy mechanických vozíků. Její

sériová výroba byla zahájena, a proto se už i v České republice vesluje. První výsledky potvrzují ohlasy ze zahraničí. „Staré páky“, tedy zkušenosti jezdců, si na zpětný pohyb zvykají dost těžko. Překonat setvačnost a návyky nejde ze dne na den. Zato „mladé

pušky“ jsou z novinky nadšené. Bude zajímavé sledovat, jak se tento vynález v budoucnu prosadí u široké vozíčkářské veřejnosti.

pro parkování vozíků neoplývaly. Pokud vznikne potřeba parkovat vozík jinde než v bytě, řešení se hledá většinou velmi obtížně. Jednou z variant je vybudování kryté uzamykatelné garáže poblíž hlavního vstupu do domu. Toto řešení ovšem předpokládá jisté základní předpoklady použitelnosti. Bude-li muset objekt odolávat vandalským

útokům, případně zlodějským choutkám spoluobčanů, jeho šance na dlouhodobé využití budou malé. V zemích, kde systematické vykrádání zaparkovaných aut nepatří k běžnému životnímu stylu, mají garáže pro vozíky šanci. Troufne si někdo v České republice takovou garáž pořídit?

(peš)

NOVINKY

Jak si zamilovat počítač?

Textů do literární soutěže o významu internetu, počítače a mobilu pro zdravotně postiženého člověka bylo míň než dříve. A pomyslná latka průměru, od níž se odvozuje kvalita i propadák, byla nastavena níž než loni. Už z těchto skutečností se dá odvodit, že jsem to měl coby porotce s ohodnocením textů a volbou kandidáta na Zvláštní cenu časopisu Vozíčkář snadně.

Oč míň bylo zdařilých textů, o to větší překvapení nabídl ty nejlepší. Velmi mě pobavil obsahově originální a stylisticky dobře zvládnutý rozhovor Sexem proti počítačové negramotnosti. Šest orgasmů naráz, které zažila vozíčkářka odměnou za své vzdělávací snahy, jí lze jen závidět. A její důvod, proč se zdokonalit v používání internetu a počítače, si budu pamatovat navěky. Stejně jako vtipnou záměnu internetu za fernet, jíž před pár lety osladil svůj text Karel Funk.

Jaroslav Čajka přebírá cenu Vozíčkáře.
Foto: Ivan Navrátilík

Hravou nadsázkou a jadrností oplývalo dílko Můj mileneček Chat. U něj jsem ale coby osoba počítačově erudovaná hned vytušil, že s intimními hrátkami nemá nic společného. Autorka si jen do stylizace svého příběhu vypůjčila slovník a příklady typické pro navazování partnerského vztahu. A provedla to výtečně.

Nejvíce mě zaujala nevšední zpráva Jsem krásná a chytrá! Hlavně pro výchozí nápad, kdy oživila pomůcka vypráví o počítačových přátelích a také o svém zrakově postiženém uživateli. Jaroslava Čajky si zasloužil jak Zvláštní cenu časopisu Vozíčkář (speciální diktafon pro nevidomé od firmy Eltrinex, s. r. o., sponzora naší ceny), tak celkové vítězství v soutěži. Všechny vydané příspěvky najdete na internetových stránkách www.helpnet.cz.

(mp)

S vozíkem po fasádě

Říkalo se jí Země neomezených možností nebo taky Země, kde zítra už znamená včera. I v dnešní Ruské federaci nalezneme řadu unikátů, které bychom jinde hledali marně. Jedním z nich je řešení přístupnosti bytů obývaných vozíčkáři. Podívejte se na neuvěřitelné příběhy lidí, které zoufalá situace dohnala k šokujícím řešení.

Důchodce – vynálezce

Za prvním případem se vydáme až na Dálný východ. Ussurijsk je malé město vzdálené jen několik desítek kilometrů od Vladivostoku. Donedávna bylo známé jen jako oblast hojného výskytu sibiřských tygrů, ale nyní se proslavilo i na poli dopravních technologií. Zasloužil se o to důchodce – vynálezce alternativního řešení přístupnosti budov. Inženýr Jurij Kosych je pensionovaný konstruktér strojních zařízení. Žije na mechanickém invalidním vozíku, který si před lety zkonstruoval z vodovodních trubek a dodnes na něj nedá dopustit. Při navrhování konzol pro spouštění lodí na vodu se inspiroval k řešení přístupnosti do vlastního bytu. Bydlí totiž v prvním patře.

Vedle okna si nechal namontovat otočnou konzolu s elektrickým navijákem. Když se potřebuje dostat ven, jednoduše se nechá spustit na laně i s vozíkem podél fasády dolů. A pryť to netrvá ani celou minutu. Šokující řešení má zatím několik drobných nedostatků. Jedním z nich je nutnost sundávat kola při průchodu oknem. Parapet je totiž příliš vysoký a vozík s nasazenými koly nelze vytočit na konzole ven.

Druhý nedostatek je ještě vážnější. Sám Jurij Kosych o něm říká: „Jediné skutečné a vážné nebezpečí je přerušování dodávky elektřiny během přepravy.“

Zdánlivě ojedinělé řešení si kupodivu rychle našlo další následovníky, kteří šli s odvahou ještě podstatně dál. Je to jen adrenalinové potěšení, nebo skutečné zoufalství?

Pět pater na laně

Druhý případ neobyčejného překonávání architektonických bariér je rovněž z Ruska, tentokrát z Voroněže v centrálním okruhu. V tomto milionovém městě mezi Moskvou a Volgogradem žije bývalý parašutista a horolezec, který se rozhodl vyřešit svůj problém

stejně radikálně. Jeho byt však není v patře prvním, ale dokonce v pátém.

Šest let a dost, řekl si Dmitrij Bibikov a rozhodl se vzít věci do svých rukou. Přesně šest let totiž úřady marně žádal o slibovaný výtah.

„Život v pátém patře bez výtahu byla moje noční můra, protože jsem se nemohl dostat dovnitř ani ven bez pomoci několika osob. Bylo to jako být ve vězení – tak jsem se rozhodl vyřešit to sám.“

Několik přátel mu nainstalovalo pod střechu domu ocelovou traverzu s posuvným navijákem. S dopomocí manželky, která ovládá horizontální i vertikální pohyb, se vydává pan Bibikov pravidelně „do světa“. Na svou konstrukci je rádně hrdý. Dokonce pořádá i závody se svými sousedy z pátého patra. Bývá totiž doma cestou po laně rychlejší než oni po schodech. Co na jízdu po fasádě říkají voroněžské úřady? „Víte, oni dělají, že o ničem neví. Moje důvody znají,“ zakončil Bibikov.

(peš)

Historický vývoj invalidního vozíku - 3. část

V předchozích dílech jsme si ukázali postupný vývoj mechanického vozíku od prvopočátků až k dodnes používané univerzální konstrukci Herberta Everesta a Harryho Jenningse. Dnešní díl je věnován vzniku a vývoji vozíků s pohonem. Dozvíte se, že u jeho zrodu stála kalifornská továrna na sny, jak se stát joystickem a proč mají vozíčkáři v jazyku piercing.

S postupnou motorizací osobní dopravy se počátkem dvacátého století začaly objevovat pokusy využít spalovací či elektrický motor i pro pohon invalidních vozíků. Hodně blízko vynálezu elektrického vozíku byl například americký podnikatel a držitel stovek patentů George Westinghouse. Většina prvních motorových vozíků vznikala v jediném exempláři, a nedobrala se tak širší publicity. Masovému publiku, a to skutečně doslova, se funkční motorový vozík představil poprvé až roku 1924 díky filmové produkci z kalifornského Hollywoodu. V komedii Lloydů Bacoona „Duté hlavy“ se vedle Cliffa Bowese a Virginie Vance objevuje na plátnech mechanický vozík s lehce bizarním tlačným motorem. Začátkem třicátých let se velké tříkolové vozíky s elektromotorem vyrábějí i v Evropě, konkrétně v Anglii. Jejich rozměry je ale předurčují jen k provozu v exteriéru.

Největší kanadský vynález

Ve světě zuří druhá světová válka. Na rozdíl od předchozí války, kdy většina zraněných

vojáků umírala na sepsi, se nyní daří pomocí penicilinu většinu zraněných vojáků udržet při životě. Výsledkem je ovšem dosud nepředstavitelné množství vracejících se veteránů. I do Kanady proudí ohromné množství zdravotně postižených, kterým se vláda snaží ze všech sil pomoci. Vedle grandiózního programu výstavby rehabilitačních center vzniká společný program Kanadské národní rady pro výzkum, asociace paraplegiků a vládního úřadu pro veterány. Je zaměřen na vývoj motorového vozíku a do jeho čela se staví Dr. George Klein. O tomto vynikajícím vynálezci je známo, že se v životě věnoval řadě vědních oborů, např. jaderné energetice, ves-

mírnému programu a mikrochirurgii. Pod jeho vedením vznikají i první prototypy univerzálně použitelného elektrického vozíku pro kvadruplegiky. Jejich základem je běžná konstrukce vozíku mechanického, ke kterému je připojen elektromotor napájený automobilovou baterií. K pneumatice velkého kola je přitisknuta rotující hřídel motoru a otáčivá síla je tak přenášena pouhým třením. Ačkoliv toto řešení nebylo zdaleka ideální, ukázalo se jako dobrý základ pro další vylepšování podporovaného pohybu vozíčkářů.

Everest a Jennings znovu na scéně

Úspěch kanadského elektrického vozíku se rychle přenesl do sousedních Spojených států amerických. Svou šanci zavěťřila i známá společnost Everest a Jennings. Na trh přišla s modelem E&J 840. Tento vozík už disponoval dvěma rychlostmi a pro ovládání byl vybaven speciálním joystickem. Jízda ovšem nebyla zdaleka plynulá, zatáčení a řazení bylo z dnešního pohledu značně nevyhovující. A protože se firma Everest a Jennings věnovala nadále především

vozíkům mechanickým, byla brzy ve vývoji elektrických vozíků předstížena konkurencí. Obdobného dominantního postavení na trhu, jako v případě mechanických vozíků, s elektrickou verzí nikdy nedosáhla.

Senzorické ovládání vozíku

Jelikož se ovládání elektrického vozíku ukázalo jako jeden z nejvýznamnějších parametrů použitelnosti, povíme si o jeho vývoji trochu více. Tvůrčí invence vynálezců se za podpory pokročilé elektrotechniky dala do pohybu a postupně překročila základní způsoby ovladatelnosti stanovené joystickem. Objevily se metody a postupy, které otevřely možnosti ovládání vozíku i lidem s velmi výrazným či kombinovaným postižením. V současné době již existuje široké spektrum způsobů ovládání, které koresponduje s neméně širokým spektrem variant lidského hendikepu.

Petr Šika

Teorie a praxe

V teoretické rovině zde nelze zabíhat do podrobností. V zásadě se jedná o senzorickou reflexi funkčních lidských smyslů a následnou interpretaci povelů elektronickou řídicí jednotkou. V praxi se tak můžeme setkat s ovládáním vozíku okem, jehož pohyby jsou elektronicky bezkontaktně snímány pomocí

speciálních brýlí. Jiným způsobem je například ovládání dechem, tzn. střídavým foukáním do trubicových čidel. Vozík můžeme řídit pohybem brady, ramen, případně kýváním celého horního trupu. V tomto případě se jezdec stává vlastně jedním velkým joystickem, jehož náklony snímá sedačka. Elektrický vozík lze ovládat i hlasovými povely stejně jako „stříháním“ svaly ušního boltce.

Ovládání vozíku jazykem

S jazykem si vynálezci pohráli dokonce hned dvakrát. Nejdříve zkonstruovali pohybové senzory, odezírající pokyny udělované špičkou vyplazeného jazyka. Tento druh chování se však na veřejnosti nejspíš nesetkal s úplným pochopením, takže se bávalo dál. A přišlo se tak na druhý způsob, který umožňuje ovládat elektrický vozík prostřednictvím pohybu jazyku v zavřených ústech. Implantuje se do něj kovová pecka vzdáleně připomínající běžný piercing. Její pohyb je pak snímán řadou čidel, umístěných na vnitřní straně zubů obou čelistí. Poslední a nejnáročnější variantou je senzorické ovládání vozíku myšlenkou. V tomto případě jsou čidla umístěna ve speciální kukle, kde snímají proudění mozkových vln.

Vývoj vozíků pro osoby s omezenou schopností pohybu pochopitelně nekončí. Vedle běžné profesionální produkce na komerční bázi existuje ve světě i velice zajímavá oblast produkce vozíků amatérských. O nejpozoruhodnějších výsledcích kreativních aktivit domácích kutilů se dočtete v závěrečném dílu tohoto seriálu.

*Dokončení příště
(peš)*

POZVÁNKY

Asistence chystá zázračný Vyšehrad

Pražské sdružení Asistence pořádá 17. května benefiční festival *Jako zázrakem*. Na Vyšehradě se již pošesté sejde řada divadelníků, hudebníků, lidí s postižením i bez, aby si společně užili den plný pohody a hezkých zážitků. Jeho součástí bude i divadelní vystoupení klientů Asistence a stánky s výrobky různých chráněných dílen. Návštěvníci si také budou moci zkusit, jaké to je pohybovat se na mechanickém vozíku a soutěžit na něm.

Festival začne ve 14 hodin, předpokládáný konec je ve 22 hodin. Mezi přislíbené účinkující patří Buchty a loutky, Lucie Steinhäuserová, Barbora Poláková, Hlynek Čermák, členové skupiny Chinaski Ondřej a Štěpán Škochovi, hudební skupina Piosenki... Moderovat bude Radek Musílek. Se svými písničkami jako každoročně vystoupí ruský herec a režisér Saša Minajev.

Součástí akce je poradenství v oblasti zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Pro zájemce bude připraven stánek, u kterého konzultantky Asistence rády podají veškeré informace jak zaměstnavatelům, kteří uvažují o zaměstnání člověka s postižením, tak lidem, kteří práci hledají a zatím najít nemohou.

Pro nezadané lidi s postižením bude připraven seznamovací strom, na který budou moci umísťovat své seznamovací inzeráty.

Další informace o festivalu *Jako zázrakem* poskytne a na dotazy odpoví Markéta Francová, zástupkyně ředitelky Asistence, e-mail: marketa@asistence.org, mobil: 605 295 019. (mp)

Vzhůru k výškám

Tak tuto akci netřeba dlouho představovat. Letecké služby Hradec Králové, a. s., budou pořádát 23. června 2012 již pátý ročník akce „OPEN SKIES FOR HANDICAPPED“ na letišti Hradec Králové. Jedná se o vyhlídkové lety pro zdravotně postižené návštěvníky i s celodenním doprovodným programem. (ata)

Simulante Bande v Arše

Unikátní představení tanečníků na vozíku i bez něj uvedla v premiéře skupina VerTeDance. Netradiční název Simulante Bande nalákal na premiéru do pražského divadla Archa i čtenářku webu vozickar.com Terezu Baudišovou. V soutěži vyhrála dva lístky na premiéru na konci dubna. Zájemci však představení plně netradiční choreografie můžou navštívit repřízu 5. června tamtéž. (ata)

První terapeutický pes by se ztratil v náručí

Stalo se to za druhé světové války. Mrazivá noc kdesi v Evropě. Pole rozryté krátery, ostnaté dráty, ohořelé pahýly stromů. U chvějícího se těla raněného leží pěkně stavěný zlatý retrív s pocuchanou srstí a zahřívá ho. Dech obou – člověka i psa – se sráží a společně stoupá vzhůru. William a Smoky.

Myslíte si, že to vypadalo takhle? Pak vás musím vyvést z omylu. Skutečnost byla trochu jiná. Lásky a oddanost zůstává, jen kulisy se liší.

Anděl z liščí sluje

Pes, který doprovázel amerického desátníka Williama Wynnea a jeho jednotku po dva roky skrývání, útěků a bojových misí, který zachránil Williamův život, když ho štěkotem varoval před blížícím se útokem, a který dokonce měl vlastní padák, vážil necelé 2 kilogramy a na výšku měřil sotva 18 centimetrů. Byla to fenka jorkšířského teriéra a jmenovala se Smoky.

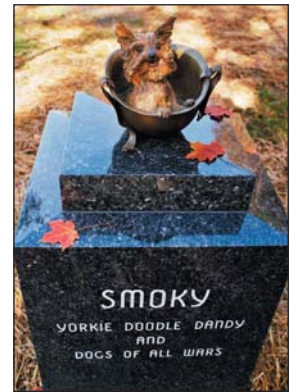
Skutečnosti neodpovídají ani ta promrzlá evropská bojiště: Smoky byla nalezena v opuštěné liščí noře v novoguinejské džungli. Jak se tam dostala, to nikdo neví. Wynne nejprve předpokládal, že původně patřila k Japoncům, ale návštěvou zajateckého tábora si ověřil, že Smoky nereaguje na povely v japonštině ani v angličtině. Původ Smoky tak zůstává záhadou.

Spolu se svým přítelem a pánem se pak fenka dostala na mnoho základů v jižním Pacifickém oceánu a krom nespočtu náletů přežila i tajfun na japonském ostrově Okinawa.

Jako terapeutický pes se Smoky osvědčila v okamžiku, kdy William Wynne v džungli onemocněl a musel být hospitalizován. Jakmile se mu jen trochu ulevilo, jeho přátelé mu na návštěvu přivedli Smoky. Fenka nejenže rozveselila nemocného, ale okamžitě si získala srdce všech raněných vojáků. Svou hravostí a přítulností jim dávala zapomenout na bolest i na strach. William ji také naučil spoustu kousků a triků, na které se zkrátka nedalo reagovat jinak než smíchem. Když doktor Charles Mayo viděl, jak se nálada v nemocnici zlepšila, dovolil, aby Smoky zůstala po celou dobu Wynneovy nemoci.

Smoky i William přečkali všechny nástrahy druhé světové války a vrátili se domů.

Konečně zlatý retrív

Smoky sice strávila dalších 12 let svého života jako terapeutický pes, společně se svým pánem procestovala celý svět a stala se psí hvězdou svého druhu, na oficiální založení první canisterapeutické organizace si ale musíme dalších dvacet let počkat.

Za systematický přístup a kroky nutné k etablování a rozšíření canisterapie vděčíme Američance pracující jako ošetřovatelka ve Velké Británii. Elaine Smithová si během své práce všimla, jak odlišně pacienti reagují na návštěvy jednoho určitého kněze, kterého vždy doprovázel jeho pes – zlatý retrív.

Po svém návratu do Spojených států roku 1976 Elaine započala s prvním výcvikovým programem terapeutických psů. A tak canisterapie, jejíž historie se odvíjí od okamžiku, v němž první vlk pokojně přijal dotek lidské ruky, a která tak výrazně zazářila v podobě malíčkové Smoky, začala svou vítěznou cestu světem.

Něžně milující Zoo

Příběh historie canisterapie bychom neměli ukončit, aniž bychom zmínili ještě jedno ženské jméno. Nancy Stanleyová pracovala jako dobrovolnice v Zoologické zahradě města Los Angeles. Nemohlo jí uniknout, s jakou dychtivostí se ke zvířatům přibližovali hendikepovaní návštěvníci. Když se přestěhovala do San Diega a přečetla si článek pojednávající o blahodárném vlivu zvířat na nemocné, začala s vlastním psem obcházet léčebny těžce postižených. Povzbuzena úspěchy a vřelými reakcemi nakonec z vlastních peněz koupila dodávku, přesvědčila majitele obchodu se zvířaty, aby jí poskytl štěňata, a našla si nadšené spolupracovníky.

Její Něžně milující Zoo (Tender Loving Zoo) brzy nevěděla, kam dříve skočit: objednávky ze škol, nemocnic i rehabilitačních center se jen hrnuly. Jako každá nezisková společnost, i TLZ musela tvrdě pracovat na získání finančních prostředků nutných pro udržení organizace v chodu. Naprostá většina peněz pocházela z darů. V současnosti má TLZ 48 proškolených dobrovolníků, z nichž každý zodpovídá za jedno zvíře.

Ale to už se ocitáme v současnosti, v níž slovo canisterapie zdaleka není neznámé.

Tereza Dědinová

Foto: O. William A. Wynne, 2012, Used by Permission (použito se svolením).

Pride R4000

Pride
Mobility Products Corp.

Nový elektrický exteriérový vozík

Robustní vozík se zadním pohonem do náročných terénů

Jazzy 600

Inteligentní »šestikolka«
s maximální stabilitou

Pride Q6000

Vozík moderní koncepce
se středním pohonem

www.pride.cz

ATHAMAS s.r.o., Raisova 21, 301 00 Plzeň, tel./fax: 257 712 035, mobil: 605 217 660, mail: info@pride.cz

vše plně hrazeno ze zdravotního pojištění

RUČNÍ OVLÁDÁNÍ NA MÍRU
individuální úpravy automobilů

www.rucniovladani.cz

VLASTNÍ KONSTRUKCE, VÝROBA A VÝVOJ

vlastní odtahová služba
ruční ovládání na více než 200 typů vozidel
technici s dlouholetou praxí
špičkově vybavená dílna
osobní přístup v takřka rodinném prostředí firmy

ruční ovládání - mechanické / elektronické systémy
jeřábky pro nakládání vozíků
invalidní vozíky s přesuvnou sedačkou do auta
otočné sedačky / elektrické posuvy / el. zádové opěrky
přesedací desky
odsuvné zadní dveře
nájezdové rampy / elektrohydraulické plošiny
další individuální úpravy vždy podle potřeb zákazníka

tel. / mob.: 321 781 363 / 608 977 274, 602 866 020
provozovna: Bambousek 664, 281 26 Týnec nad Labem
e-mail: malina@rucniovladani.cz
www.rucniovladani.cz

ROHO

antidekubitní podložky a matrace

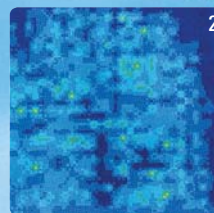
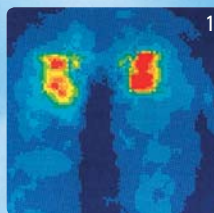
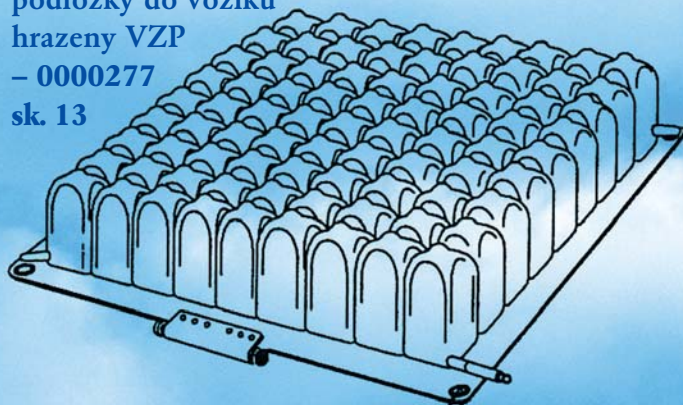
zamezují vzniku proleženin a napomáhají při jejich léčbě.

podložky do vozíků

hrazeny VZP

- 0000277

sk. 13

Rozložení tlaku
u osoby sedící
na molitanu (1)
a na antidekubitní
podložce ROHO (2)

Dovází: CZ. TECH Čelákovice, a.s.
Stankovského 1200/46, 250 88 Čelákovice
tel.: 326 993 844, fax: 326 993 845, e-mail: roho@cztech.cz
www.roho.cz

Panoptikum vozíčkářské hrůzy II.

Rosa na kolejích aneb Ve stanici nelze

Patřím do generace, pro kterou bylo cestování vlakem po Čechách hororem i bez vozíku. Když se vrátím o několik desítek let zpátky, marně přemýšlím, jak vůbec mohli tehdy cestovat vozíčkáři.

podchodem o život. A s nastupováním do vlaku byl problém i u většiny zdravých

cestujících. Jen si zkuste vyškrábat se na první stupínek, když je půl metru vysoko. Asi nejzajímavější na celé železnici jsou toalety. Je skutečně fascinující sledovat, s jakou důsledností se na železnici v jedenadvacátém století uchovávají hygienické praktiky století devatenáctého. Jen si to představte: ČD mají vizi, že ještě v roce 2015 budou dvě třetiny lokálků jezdit s toaletami, které vypouštějí svůj obsah rovnou na koleje. Ono slovo vypouštějí asi není tak úplně přesné, ono totiž jde spíše o rozprašování za jízdy, protože práce „ve stanici nelze“.

Až budete příště stát na peronu a v romantickém rozpoložení duše sledovat v záři ranního slunce třpytivě krůpěje na kolejích, bylo by na místě se společně s klasikem zepat: „Přátelé, a je to vůbec rosa?“

Petr Šika

Místo vozíku židle nebo zem

Jižní Indie, Gokarna. Vzpomínám si. Na zlatavý a bělavě šedý písek, na linii přílivu, jejíž čistotu poskvrňují bosé nohy poutníků, kteří v laskavých vodách oceánu očišťují své tělo i svou duši. Na křik racků a smích indických žen, jež z dálky vypadají i zní jako hejno papoušků s těmi zářivě pestrými sáří a ostrými, vysokými hlasy. Vzpomínám si na horko, pach nekvalitního benzínu, pramínky opojného kouře stoupajícího z vonných tyčinek v templu (chrámu) a na závany svěžího větru míchajícího ten podivuhodný kotel dojmů a pachů. Vzpomínám si na sytou zeleň bambusů a palm a na jásavě oranžovou barvu květin, jak jsou po stovkách navlékány na nit a spojovány ve vonavý řetěz určený k tomu, aby ozdobily čerstvě omytou sochu boha Shivy. Vzpomínám si i na to, jak tiše vadnou a klopí hlavičky, i na podobné náhrdelníky z květin, které indické dívky v dlouhých modrých sukních prodávají turistům shromažďujícím se na pláži při západu slunce.

Vzpomínám si, jak mne hned poprvé, když jsem vstoupila do vítaného stínu stroze čisté restaurace kousek od hlavní pláže, přivítal nesmírně laskavý úsměv Inda sedícího za stolem u vchodu. U nás bychom řekli, že seděl za pokladnou. Jenže tady tu pokladnu tvoří kalkulačka připomínající školní pomůcky našich rodičů, trhačí blok a černá propiska.

Pod stropem se malátně otáčejí větráky, na stolech bez ubrusů stojí mosazné karafy a číšky s chladnou vodou. Vždycky je tu plno, převážně západáci v barevném indickém oblečení, s dlouhými vlasy nebo dredy se společně baví, čtou knihy a noviny nebo jen zasněně pozorují ruch na ulici. Mladí Indové v pruhovaných košilích rozná-

šejí ovocné saláty, masalu (kořeněný čaj s mlékem), rýži se zeleninou a džusy.

Je to rodinný podnik, žena vládne v kuchyni, hlava rodiny sedí za stolem, počítá účty, plynulou angličtinou s měkkým přízvukem se baví s hosty a ještě stihá s přehledem dirigovat obsluhu. A usmívá se.

Může mu být nanejvýš čtyřicet let, má silné ruce s tupými prsty, sytě černé vlasy, drobné vrásky u očí a zářivě bílé zuby. Nemálo z nás cizinců, poutníků a cestovatelů zná jménem. Vracíme se do Gokarny a vracíme se k Premovi, protože se zde cítíme doma. A také se tu skvěle vaří. Prema svůj podnik vybudoval jako odpověď na zmenšující se houfy cestovatelů ze západních koutů světa, kteří se okouzlení až magickou přitažlivostí Gokarny nepřestávají vracet; rok za rokem, někteří již desetiletí za desetiletím. Toto místo, jen pár kroků od předělu mezi zemí a mořem, je útočištěm na cestách, prostorem setkávání a vyměňování zkušeností.

Do Gokarny jsem se vrátila třikrát – na každé ze svých indických cest. I mně učarovala. A Premovu restauraci nikdy nešlo jen tak minout. Vždycky jsem si mohla být jistá, že Premu najdu sedět v čisté košili a s trhacím blokem na tom samém místě; panovníka malého království laskavosti a pohody.

Teprve při své dosud poslední návštěvě jsem si uvědomila, že jsem ho nikdy nespátřila z té židle vstát. Došlo mi to až v okamžiku, kdy jsem s úžasem pochopila, že to také nikdy neuvidím. Znenadání k Premovi, na jeho gesto, přistoupili dva silní mladíci a zvedli ho ze židle. Až tehdy jsem si všimla, jak slabé a ochablé jsou jeho nohy.

Život v Indii je těžký. Pokud se nenarodíte jako příslušník privilegované vrstvy oplývající

bohatstvím a mocí, musíte se pořádně ohánět. Důkazem toho, že ani nesmírné úsilí často nestačí, jsou drastické hodnoty vyčíslovací poměr bohatých a bídných v této kruté a překrásné zemi.

A co teprve život s fyzickým hendikepem. Invalidní vozík, tak jak ho známe z Evropy, jsem během těch devíti měsíců cestování viděla jen párkrát. A jenom ve větších městech. Na prašných, hrbolatých a rozmarům počasí napospas vydaných vesnických cestách spojujících vesničky by byl často k nepoužití. O nějaké bezbariérovosti se – až na výjimky – nedá ani mluvit. Lidé mají dost starostí s uživením značně rozvětvených rodin, speciální pomůcky pro hendikepované jsou pro většinu z nich nepředstavitelným luxusem. Sem tam narazíte na nízká vozítka domácí výroby (vlastně jen větší prkno s kolečkem), na kterých se připásaní lidé pohybují i skrze husté davy. Obličej přitom mají i pod úrovní pasu chodců.

Prema se ale nenechal odradit. Navzdory hendikepu, který je v Indii mnohokrát citelnější než v Evropě, dokázal zajistit živobytí pro svou rodinu a navíc vybudovat místo, na které se nedá jen tak zapomenout. Nevím, jak ho po celém dni bolí záda, nedává to totiž najevo. Nevím ani, co se mu vlastně stalo a jak se s tím smířil. Jde o příliš osobní záležitost. Určitě mu pomohla víra, která je v Indii přirozenou, až nutnou součástí života, a rodina, jejíž vazby jsou v těch místech světa mnohem pevnější a širší, než jak je zvykem u nás (se vším dobrým i zlým, co to s sebou přináší). Na Premovu obdivuhodnou energii a rozhodnost si vzpomenu pokaždé, když propadám dojmům, že se mi něco zoufale nedaří.

Tereza Dědinová

Zvedací zařízení Liko

Kvalita, bezpečnost a pohodlí

A Hill-Rom Company

Výhody výrobků Liko:

- nejširší nabídka stropních a mobilních zvedacích systémů na trhu;
- unikátní vlastnosti také pro rehabilitaci a nácvik chůze;
- vysoce odolné závěsné vaky ve všech velikostech a různých materiálech, speciální závěsy pro koupání, po amputaci, pro nácvik chůze;
- různá řešení pro přesun mezi místnostmi vhodné pro každý byt či zařízení;
- dokonalá kvalita evropské jedničky za překvapivě dostupné ceny.

Zvedáky Liko nabízí společnost Dartin a její partner firma Medicco. Neváhejte nás kontaktovat pro podrobnější informace, nabídku, nebo profesionální radu pro Vaši individuální situaci.

www.dartin.cz
tel.: +420 241 470 361

www.medicco.cz
tel.: +420 604 268 565

Individuální úpravy vozidel

- **Speciální úpravy sedaček** ◀
- Dětské otočné sedačky**
- Nájezdové rampy, lyžiny**
- Přesedací zařízení**
- Elektrohydraulické zdviže**
- Nakladače inv. vozíků, a další**

 Ricon Elektrohydraulické zdviže
A Wabtec company

**Výhradní zastoupení pro
Českou a Slovenskou Republiku**

INVACAR, s.r.o. Průmyslová 464, 387 11 Katovice
Tel.: 00420 383 388 186, 00420 383 326 027
Mobil: 00420 775 677 603, Fax: 00420 383 388 185
Info@invacar.cz
www.invacar.cz

NUOVO CAFFE
if you love coffee

**děláme
s úsměvem**
nejen kávu

NUOVO CAFFE s.r.o.

Prodejní a předváděcí centrum | Obůrky 4a, Brno-Medlánky
tel.: 549 273 013

www.napojoveautomaty.cz

Zabili chlapa z Koločavy

Divadlo je magická věc. Mladý může hrát starého, žena může hrát muže, vozíčkář zdravého člověka, a divákovi je to jedno, je plně ponořen do příběhu. V divadle neexistují ani hranice, ani bariéry. V tomto smyslu se vyjádřil Milan Uhde, když navštívil premiéru své hry *Balada pro banditu* v netradičním nastudování Divadla Járy Pokojského při o. s. Archa community. Na jevišti Bezbariérového divadla Barka se pohybovali jak lidé s těžkým tělesným postižením, tak i chodáci. K tomu všemu i výborně hráli, tančili a zpívali.

Sledujte nabídku Bezbariérového divadla Barka, přijďte se podívat na některou z repríz a názor si udělejte sami. (ata)

PROGRAM

Bezbariérové
divadlo Barka

541 213 206, 608 635 578

tel.:

e-mailové rezervace: barka@ligavozic.cz

KVĚTEN 2012

PÁ 11. 5. až NE 13. 5. TANCESE 2012

4. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU
TANCE, TANEČNÍHO A POHYBOVÉHO
DIVADLA

Lužánky – středisko volného času,
Lidická 50, Brno
Bezbariérové divadlo Barka, Sv. Čecha 35a,
Brno-Kr. Pole www.tancesse.cz

15 Benefiční představení 19.00

ÚT

SLÁVA CÍSAŘI !!!

Komedii uvádí CR Sívce. Výtěžek
benefičního představení bude
věnován občanskému sdružení
Centrum komunitního plánování Brno
na podporu projektu Chráněného
bydlení pro osoby s autismem.
www.ckp-os.cz

18 Benefiční koncert 18.00

PÁ

TANEČNÍ SOUBOR

MERCI 11 let!!!

TS Merci provozuje Petrov – o. s. pro
práci s dětmi a mládeží brněnské
diecéze DDZ Zábřovice.

24 DUŠE INDIE – 19.00

ČT

**9 zastavení
na pouti životem**

Vyprávění Mgr. Libuše Mičolové o cestě
za poznáním lidí, země a kultury
severní Indie. Dojmy z letošního
putování po místech síly a tradic měst
i venkova severní Indie.

Prolínání hmotné bída a prostého života
lidí s krásou a kultivovaností starých
duchovních odkazů, které jsou důdnes
v Indii žité. Pořad navazuje na dvě
úspěšné březnové besedy v Českém
rozhlasu Brno.

28 ZUŠ V. KAPRÁLOVÉ 16.30

PO

Vystoupení žáků tanečního
a hudebního oboru ZUŠ V. Kaprálové
v Brně-Králově Poli. www.zus-vk.cz

Bezbariérové divadlo BARKA, kulturní zařízení
Ligy vozíčkářů, Svatopluka Čecha 35a,
612 00 Brno-Královo Pole, tel.: 541 213 206

e-mailové rezervace: barka@ligavozic.cz
sms rezervace: 608 635 578

Naši činnost
podporují:

COLOSSEUM
program
Brněnsko

Za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O |

... a vy, diváci, kteří k nám chodíte...

Nabrat sílu něco stojí

Chcete zlepšit fyzickou kondici? Nebo se jen tak protáhnout pro dobrý pocit, a nemáte si s kým zasportovat? Dobrou možností pro naplnění těchto tužeb je posilování. Že jste si říkali, to není nic pro mě, a i kdyby bylo, není kde cvičit? Možná ano, možná ne, ovšem za zkoušku nic nedáte.

Posilování doma

Jak a kde začít cvičit je zřejmě to hlavní, co by si měl člověk vyjasnit. Možností se nabízí hned několik. Jako nejjednodušší řešení se jeví cvičení a posilování doma. Tento krok je ovšem potřeba důkladně promyslet, sehnat si množství informací a v nejlepší případě se poradit s odborníkem, který vytvoří individuální cvičební plán. „Jednotlivé cviky lze samozřejmě nastudovat z různých materiálů, nicméně správné provedení cviku nemusí být snadné. Korekce v počátcích cvičení, stejně jako možnost přizpůsobit cviky konkrétnímu pacientovi s konkrétní diagnózou, patří do rukou odborníka. Nesprávným cvičením nejen že člověk nedocílí požadovaného efektu, ale může si přivodit i komplikace,“ uvedla Klára Dvořáková, studentka pátého ročníku fyzioterapie. Těmito obtížemi je přetěžování pohybového aparátu, špatné návyky a tím pádem i prohlubování svalové nerovnováhy. Tréninkový plán lze navíc často přizpůsobovat novým situacím.

Před a po cvičení nelze zapomenout na protažení (strečink). „Protahujeme svaly předloktí, paží, ramenních pletenců, šíje a krku, nesmíme zapomenout na velké prsní svaly a svaly trupu. Pravidelným protahováním udržujeme či zvyšujeme rozsah pohybu

v kloubech,“ dodala Dvořáková. Upozornila na to, že vozíčkáři by se měli především zaměřit na posilování svalů trupu a na výcvik stabilizace páteře. To však není jednoduché, do cvičení se musí zapojit páteř, břišní svaly,

bránice i svaly pánevního dna. „Důležitá je stabilizace lopatek. Poté můžeme postupně přidávat další svalové partie horních končetin a zvyšovat jak počet opakování, tak zátěž, popřípadě přidávat složitější cviky,“ upozornila Dvořáková.

Které svaly bývají u vozíčkářů problém?

Rozhodně svaly v ramenou (tzv. svaly pletence ramenního), dále dochází ke zkracování velkých prsních svalů, horní části trapézových svalů. Naopak oslabeno je často trupové svalstvo, které pak neposkytuje vhodnou oporu ani pohybům horních končetin, ani bránici. Dochází proto často k dechovým komplikacím a chybám a v důsledku toho k odchylkám od optimálního dechového stereotypu.

Specializované posilovny

Od roku 2009 funguje v Praze 9 při Centru Paraple sportovně-rehabilitační centrum pro tělesně postižené sportovce Rehafit. Unikátní je v kombinaci rehabilitace a posilování. Lidé cvičí na specializovaných strojích, které umožňují posilovat na vozíku, a není tedy nutné pře-

sedat. Další podobné zařízení se nachází v Brně v Paracentru Fénix. Vstup do této posilovny je zdarma, otevřená je v pondělí až čtvrtek 9–18 hod, v pátek 9–15 hod. V tuto dobu je dispozici vyškolený pracovník, který poradí jak a na čem cvičit. „Vybavení je specifické, je určeno naší cílové skupině – je zaměřené na pasivní či aktivní posilování dolních a horních končetin, možnost vertikalizace (prevence dekubitů aj.) a zpevňování svalového korzetu a síly horní poloviny těla,“ popisuje zařízení Ivana Kovaříková, asistentka z posilovny. K dispozici jsou 2 motomedy, vertikalizační zařízení Smove a vertikalizační lehátko Jordan. „Z fitness posilování můžeme nabídnout jeden trójúčelový posilovací stroj SPORTMAR pro zpevnění svalového aparátu horní poloviny těla s Benchpress, Butterfly, tahovou kladkou s možností přednastavení na horní, dolní i čelní tah,“ doplnila Kovaříková. V této posilovně se návštěvníci necítí sami, o službu je velký zájem a sportovci se můžou při cvičení podporovat.

„Běžné“ posilovny

Další možností, kterou lze využít, jsou posilovny, které se primárně nezaměřují na imobilní občany. Tyto posilovny ovšem lidé na vozíku nevyužívají. „Imobilní občané nás nenavštěvují. Nejsme příliš velké fitko a dosti často býváme obsazeni na relativně malém prostoru,“ uvedl například Jaroslav Kučera z fitness centra v Kuřimi. Prostor, bariérové cvičební přístroje a cena jsou zřejmě hlavním důvodem, proč nejsou posilovny využívány. „K dispozici jsou pouze osobní trenéři, cena na hodinu je 540 Kč,“ uvádí Viola Štastná ze sítě posiloven Big One Fitness.

Nezapomeňte navštívit web vozickar.com, kde najdete odkazy a videa s konkrétními cviky. Pak už jen zkontaktovat a pustit se do toho. Cvičení je vhodné pro muže i pro ženy, ale hlavně pro dobrou náladu a správné držení těla.

Jan Štětka

Tour de Labe 2012 startuje 2. června, vozíčkáři vítáni!

Občanské sdružení Labská stezka pořádá už 4. ročník *Tour de Labe*. Na libovolnou část 600kilometrové, převážně bezbariérové jízdy podél řeky se mohou vydat nejen cyklisté, pěší turisté a rodiny s malými dětmi, ale i vozíčkáři či handbikeři. Dosud byla *Tour* souvislou akcí, letos došlo ke změně. „Pojede se každý první víkend v měsíci. Vyjíždíme v sobotu 2. června na Labskou boudu, přes hřebeny Krkonoš do Hradce Králové,“ uvedl Jan Ritter, předseda zmíněného sdružení.

Zatímco v minulosti se někteří zájemci nemohli celé jízdy zúčastnit kvůli nedostatku své dovolené, štafetová forma by měla vyhovovat každému. Na druhý víkend (7.–8. července) je nachystána trasa z Hradce Králové do Poděbrad. V srpnu se účastníci vydají Stezkou Bohumila Hrabala na soutok s Vltavou a do Ústeckého kraje. Zářijová etapa vede ze Štětí do německého Bad Schandau. *Tour de Labe 2012* zakončí říjnové putování z Bad Schandau přes Drážďany na hrad u města Riesa.

Detailní podoba trasy a všechny organizační záležitosti ještě nebyly v době redakční uzávěrky známy. Další informace se budou během jara objevovat na stránkách www.labskastezka.cz. Dotazy i přihlášky lze posílat na e-mail jan.ritter@labskastezka.cz. Přihlásit se můžete na celou jízdu nebo na který-

koliv jednotlivý víkend, případně se lze dostavit na start kamkoliv podle itineráře uvedeného na zmíněných webovkách.

Je chvályhodné, že *Tour de Labe* nemá jen sportovní a relaxační ráz, ale slouží i k propagaci záměru vytvořit zcela bezbariérovou stezku od pramene řeky až k jejímu

ústí do moře. „V současnosti je na cyklotrase několik desítek bariér, které se snažíme odstranit. Dalším cílem našeho sdružení je zajistit levné bezbariérové ubytování na každých 20–30 kilometrech cesty,“ vysvětlil Ritter.

(mp)

Mým snem bylo skočit si padákem

Na první dojem usměvavá a stále pozitivně naladěná, komunikativní. Nezdolná optimistka, která má energie na rozdávání. Přesto Nina Křehotová poznala bolest a nemoc, která ji v osmnácti letech vzala chůzi a posadila na vozík. Ani nádorové onemocnění, ani hodiny strávené na operačním sále jí ale nesebraly dětský sen, seskok padákem.

Marie Vrbová

Nina věnuje část svého volného času sportu. Aktivně hraje floorbal a s přáteli jezdí na akce pořádané organizací Adrenalin bez Bariér. A ke svému současnému životu poznamenává: „Jsem vděčná, že žiju. A v tom, že jsem na vozíku, nevidím problém.“ Čas při rozhovoru s ní utíká příliš rychle. Kdyby se dal smích zapsat písmeny, tak výsledkem našeho povídání je stoh popsaných listů papíru.

■ **Působíte jako nezdolný optimista, ale během středoškolských let jste zažila období, kdy tomu tak nebylo.**

Ano, jsem optimista. Ale když jsem onemocněla, prožívala jsem samozřejmě velký smutek. Prodělala jsem celkem čtyři operace. Po té první jsem ještě chodila o berlích a říkala jsem si, že přeče o berlích nezůstanu. Nezůstala jsem. Náhle jsem přestala chodit úplně a chůzi nahradil vozík.

■ **Jste mladá, a zvládáte opravdu hodně sportovní zaměřených aktivit. Sportovala jste již před nemocí?**

Vždy jsem sportovala, ale v jiných disciplínách než nyní. Když jsem byla zdravá, věnovala jsem se spíše atletice. Po operacích jsem nastoupila do rehabilitačního zařízení v Kladruších, kde jsem se seznámila s floorbalem, a po třech letech jsem začala hrát v Mostě. Důležitým okamžikem během pobytu bylo pro mě setkání s Jirkou Suchánkem ze sdružení Adrenalin bez Bariér, se kterým jsme se spřátelili. Potom mi jednou

zavolaal a oznámil, že s nimi jedu na rafty. Bylo to super, spali jsme ve stanech, někteří pod širým nebem, udělali táborák, zpívali jsme písničky a hráli na kytaru jako všichni ostatní raftáci.

■ **Měla jste blízko k adrenalinovým sportům i v minulosti?**

Mým snem bylo skočit si padákem. Když mi bylo asi třináct let, tak jsem si říkala, že si

jednou musím skočit. Až mi bude osmnáct let, udělám si kurz. Ale pak se objevily zdravotní problémy, dostala jsem se na vozík a bylo po snech. V životě by mě nenapadlo, že je to ještě možné.

■ **Ale vy jste si nakonec svůj dětský sen splnila.**

Ano, právě díky organizaci Adrenalin bez Bariér. V roce 2009 na leteckém dni ve Skutči jsem seskok padákem dostala jako dárek k narozeninám. Byla jsem mezi prvními vybranými. Pokaždé padne výběr na jiného zájemce.

■ **Jaké jste měla pocity během seskoku?** Pocity nádherné ... Svoboda ... Člověk vůbec na nic nemyslí ... Byla jsem šťastná ...

■ **Žádný strach?**

Vůbec. Dobré bylo, že instruktor si mě připoutal, a jak nechodím, tak ten krok do prázdna udělal on. Nechal mě i řídit padák. A když jsme se blížili k zemi, tak se mi nechtělo ani přistát. Nedá se to přirovnat k ničemu. Cítila jsem vděčnost a až euforickou radost.

■ **Co vám adrenalin (i Adrenalin bez bariér) v životě mění?**

Když se nemoc projevila, tak jsem vlastně byla dva roky smutná. Z Kladruhu jsem se vracela domů, do Litvínova, kde jsem nepotkávala žádného vozíčkáře. Žila jsem sice normálně, studovala jsem, bavila se, chodila na diskotéky, ale pořád to nebylo ono. I když jsem měla, teď už bývalého, přítele a hodně kamarádů, tak jsem se cítila osamělá a jaksí nepochopená. Byla jsem bez energie a chuti do života. Někdy jsem to uměla krásně skrývat a přetvařovat se. Ale celé noci jsem nespala a myslela na to, jak budu dál žít. Přicházely fáze smutku a radosti, které se střídaly, ale v začátcích ten smutek převažoval. Věřila jsem, že budu chodit. Teprve po určité, delší době jsem to začala přijímat. Až na akcích s organizací Adrenalin bez Bariér jsem potkala vozíčkáře, kteří mi říkali, že to jde žít na vozíku. Jsem jim za to vděčná. Naše parta jsou aktivní vozíčkáři. Jezdí s námi i zdraví lidé, ale nedělají za nás všechno. Taháme z lesa dřevo, stavíme stany ... každý přiloží ruku k dílu.

■ Navštěvuje outdoorové akce se sdružením hodně žen na vozíku?

Na první akci jsem byla sama holka na vozíku. Tehdy mi Jirka ani neřekl, že budu jediná. Říkal si, že to na mně vyzkouší. Ale chovali se ke mně jako k princezně, to je jasný. Teď už jezdíme tak čtyři.

■ Co vás prozatím oslovilo nejvíce?

Asi čtyřkolky. Člověk na vozíku se běžně nedostane do terénu, a na čtyřkolce ano. Je to osvobozující pocit. Dále rafty, vodní lyže, motokáry, létání, slaňování z balonu, ...vlastně všechno (smích).

■ Nezrazovala vás rodina nebo okolí od nových koníčků?

Mamka se bála, ale nic mi nerozmlouvala. Podporuje mě i sestru.

Jakub Koucký při výstupu na ledovec.

■ Zažila jste někdy na akcích strach?

Asi poprvé na čtyřkolkách. Neměla jsem ještě ani řidičský průkaz na auto. Jezdila jsem pomalu a opravdu jsem se bála. Teď už je to dobrý. Už mám i řidičský průkaz, na vozíku to ani jinak nejde. Řízení po Praze je pro mě někdy mnohem větší adrenalin (smích).

■ Uvažujete o podobných akcích na závodním poli?

Stačí mi v tomto směru floorbal, jinak mě závody nelákají. Netoužím vyhrávat a něco si dokazovat nebo měřit síly s ostatními. Vždycky dělám vše pro zábavu a radost. Navíc při druhé operaci jsem měla namále, takže já vím, že svůj životní zápas jsem už vyhrála.

Adrenalin bez Bariér

Sdružení není žádným nováčkem na poli adrenalinových, outdoorových a volnočasových aktivit pro handicapované. Adrenalin bez Bariér vznikl na podzim v roce 2006 a s náplní organizace jsme čtenáře již před časem informovali.

S aktualitami a časovým harmonogramem nás seznámil Jakub Koucký. Podle jeho slov se v organizaci snaží rozšiřovat ví-

kendové pobytové akce o nové aktivity a testovat projekty, které si kladou za cíl rozšířit možnosti pro hendikepované.

Všechno vyzkoušíme, otestujeme a snažíme se zařadit do našeho programu

S navýšením počtu osob v organizačním týmu automaticky souvisí plán na rozšíření pořádaných akcí. Ale i zde jsou stávající a nové projekty závislé na financích.

Na své si přijdou sportovci ve všech ročních obdobích. Milovníci vodních sportů si mohou vybrat mezi dubnovým potápěním v Egyptě nebo letními dny strávenými ve sladkých vodách českých a slovenských. Teplé počasí nenechá v klidu ani příznivce handbiku. Pořádány jsou kempy na kolech v Německu a Rakousku. Velkou výhodou je zázemí kempů, které prvotně nejsou zaměřeny jen na vozíčkáře, ale jsou bezbariérové. Tábor je zřízen v centru cyklostezek a člověk si může naplánovat trať, směr, počet km a večer se může vrátit do místa startu. Obvykle jsou vybrány kempy blízko hranic, do 100 km. V Čechách cyklostezky samozřejmě existují, ale srovnatelnými

možnostmi nedisponují. Naopak dešť a nepříznivé počasí obvykle uvítají fanoušci čtyřkolek. 3D prostor si mohou vyzkoušet „létající“ nadšenci. Pokud se seženou peníze, tak zájemci o paragliding, rogalo, let balonem, zkrátka o vše kolem létání, si přijdou na své během podzimní akce Já si létám.

A tím aktivitu organizace zdaleka nekončí. Jakub Koucký je ve stručnosti shrnul: „Pořádáme firemní akce, ve formě teambuildingu. Firma si může vybrat, zda chce být sama pro sebe, nebo se účastnit dne s hendikepovanými. Výsledkem je osvěta, náhradní plnění. Spolupracujeme se zážitkovými organizacemi, kdy zájemci mohou zakoupit dárky pro hendikepované. Dlouhodobě se věnujeme osvětě ve školách. Ukazujeme dětem například, jaké sporty jsou vozíčkáři schopni dělat, mají možnost si to i vyzkoušet. Pořádáme přednášky o adrenalinu a spolupracujeme například s Centrem Paraple nebo se sdružením Kolečka na cestách. Jedním z našich cílů je, aby tu byla autoškola na motocykl s ručním ovládáním. Vozíčkář bude moci přijít s jakkoukoli motorkou, která se předělá na ruční řízení. Až na minimální drobnosti je již projekt motorky předsválen.“

Více informací k dočtení na webu adrenalinbb.cz.

Špičkové sportovní i aktivní vozíky pro každého

RGK

Interceptor

vynikající vozík pro basketbal, florbal a další sporty

Club Sport

univerzální, lehce nastavitelný vozík pro začínající sportovce

e - shop

Na našich webových stránkách získáte rychle a výhodně náhradní díly

Max Lite

ideální volba pro aktivní a náročné vozíčkáře

Kontaktujte nás

Zbyněk Sýkora
obchodní zástupce RGK pro
Česko, Slovensko, Rakousko
+420 775 310 221
rgkczech@rgkczech.cz

www.rgkczech.cz

Auta

■ Prodám zachovalou mechanickou otočnou sedačku pro spolujezdce z vozu Fabia. Cena 15 000 Kč. Tel.: 721 602 303, Lomnice nad Popelkou

■ Prodám ŠKODU 105 L s úpravou na volant pro invalidu bez pravé nohy. Symbolická cena – levně. Tel.: 728 596 455, Brno

■ Prodám auto Citroen Berlingo diesel 1,9, STK do 2/2014, s plošinou pro nájezd vozíku a otočnou sedačkou Turnout na místě spolujezdce. Cena 60 000 Kč. Kontakt: p. Návratová, 728 518 957

■ Prodám Dacia Logan MCV 1.4 RV: 2010, najeto 11 800 km, vůz je v záruce do 9/2012, ABS, 2x airbag, příprava pro rádio, DEFEND LOCK zámek řadicí páky, kompletní dokumentace, dva originál klíče, sedadlo spolujezdce otočné pro osobu se sníženou pohyblivostí, 4x zimní pneu ZDARMA. Kontakt: tomasend@seznam.cz

Vozíky

■ Koupím levně plně funkční mechanický invalidní vozík, alespoň 55 cm široký v sedací části. Jen Ostrava a blízké okolí. Tel.: 732 577 019

■ Elektrický vozík Typhon se silnými motory, el. zvedacím sedadlem i stupačkami, v perfektním stavu, najeto cca 50 km, pořizovací cena 330 000 Kč. Ze zdravotních důvodů prodám dohodou. Kontakt: jitka.schmidtova@tiscali.cz nebo 602 480 178

■ Prodám elektrický vozík ve velice dobrém stavu – možno časem vyměnit baterie. Vozík má název Escape, je široký 45 cm, váží 60 kg. Vozík je možno složit, po vyjmutí baterií převést v automobilu jako mechanický. Řízení joystickem na levou i pravou ruku podle potřeby.

Cena 30 000 Kč, sleva možná, na požádání zašlu foto, pište na e-mail: pascale.berusk@seznam.cz.

Ostatní pomůcky

■ Prodám venkovní úplnou zvedací plošinu pro vozíčkáře ke zdolání schodů s převýšením cca 1 m. Cena dohodou. Tel.: 732 930 784

■ Prodám antidekubitní podložku JAY 2, 45 x 47 gelová. Cena 3500 Kč. Dále ještě prodám bezpečnostní kryty kol transparentní (černé barvy), nepoužitě. Původní cena 3600 Kč. Nyní nabízím za 2000 Kč. Tel.: 603 755 749

Seznámení

□ Žena, 47 let, částečná vozíčkářka, hledá touto cestou hodného muže, kamaráda na dopisování, pak čas ukáže, co dál. Praha a blízké okolí. Případně odpovědi formou SMS na tel.: 774 882 622

□ Hledám dívku, která méně slyší, vidí nebo chodí o holích. Zn. David, 30 let, Pardubice. Kontakt v oddělení inzerce časopisu na tel. č.: 537 021 493.

□ Jsem sama, je mi 63 let. Chtěla bych se seznámit s mužem od 50 do 68 let. Používám vozík, ale jsem soběstačná ve vlastním bytě. Řidičský průkaz je vítán. Jihomoravský, Severomoravský kraj. Kontakt: 737 952 216

□ Jsem vdovec 56/178/80, motorista, klidné povahy, milovník přírody a zvířat, rád vařím a pečuji, ale nemám pro koho, rád se mazlím, ale nemám s kým. Věk je jenom číslo a stáří je stav mysli. Máte-li stejný názor, ozvěte se. Zdravotní postižení nebo dítě není překážkou. Předem děkuje Moravák ze západních Čech – tel.: 737 194 055

Různé

■ Prodám bezbariérový byt 3+kk, 61 m², Praha 10-Vršovice (osobní vlastnictví).

■ Prodám cihlový byt po rekonstrukci, s výhledem do parku, v klidné lokalitě, má příjemnou atmosféru rodinného domu. Veškerá občanská vybavenost pár kroků od domu. Byt je udržovaný, s pěknými parketami a novými okny. Dále k bytu náleží zabezpečený sklep 1,4 m². E-mail: marekha@gmail.com. Telefon: 604 130 970. RK a makléři NEPSAT/NEVOLAT!

■ Hledám paní na výpomoc v domácnosti/asistentku (Praha), případné nabídky na tel.: 739 227 169.

■ Manželé 64 a 65 let, oba invalidní s neviditelnou vadou, hledají hodné lidi, kteří by mohli za rozumnou cenu v letním období poskytnout místnost na dovolenou nebo víkendy. Můžeme nabídnout pomoc na zahrádce, jsme nekuřáci. Jen Brno a okolí. Tel.: 728 603 652, Švehlovi

Všechny inzeráty umísťujeme průběžně na www.vozickar.com.

Inzerce si můžete zadat:

- na www.vozickar.com,
- zaslat na e-mail info@ligavozic.cz,
- nebo nadiktovat na telefonním čísle **537 021 493**.

Vybrané inzeráty vložíme na tuto stranu v dalším čísle Vozíčkáře. Uzávěrka je 4. 6. 2012.

UPOZORNĚNÍ: Každý, kdo dostal od obce příspěvek na opatření zvláštní pomůcky podle vyhlášky 182/1991 Sb., § 33, se písemně zavazuje, že pomůcka bude minimálně 5 let jeho vlastnictvím. Pokud někdo pomůcku před uplynutím této doby prodá, vystavuje se riziku, že obec bude vyžadovat vrácení poměrné části příspěvku. Liga vozíčkářů neručí za obsah inzerátů a nenesé žádnou zodpovědnost v případě, že někdo takovou pomůcku prodá.

RUČNÍ OVLÁDÁNÍ AUT

Individuální úpravy všech aut na ruční ovládání – mechanická ovládání za nejnižší cenu i moderní plně elektronická.

Prodej nových vozů Škoda s ručním ovládáním podle přání zákazníka za výhodných podmínek

Provádíme také další úpravy – plošiny, rampy, otočné sedačky.

Nabízíme produkty vlastní domácí výroby i největších zahraničních výrobců.

8 smluvních servisů po celé republice

**Kontaktujte nás na telefonech
233 552 309, 283 852 945 nebo 602 162 556**

www.iroa.cz iroa@volny.cz

IROA – HDC s.r.o.
Eledrova 718, 181 00 Praha 8

A ještě na závěr...

Dočetli jste až sem? Zaujaly vás články? Oblíbili jste si Vozíčkáře? Pokud jste na všechny otázky odpověděli kladně, můžete se ještě zamyslet, zda nás podpoříte i finančně. Příspěvek na odebrání časopisu Vozíčkář je dobrovolný, nepovinný. Budeme ale za něj velmi vděční a pomůže nám pokračovat ve vydávání.

Příspěv můžete:

SLOŽENKOU

Na poště vyzvednete složenkou typu A, vyplníte svoje jméno (jako odesílatel), adresáta (Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno), variabilní symbol (kód z vašeho adresního štítku na časopise), číslo účtu (2900181344/2010).

PŘEVODEM NA ÚČET

Číslo účtu: 2900181344/2010 (Fio banka)
Variabilní symbol: kód z vašeho adresního štítku na časopise

SMS PLATBOU částka: 79 Kč

na číslo 902 10 odešlete SMS ve tvaru: VOZICKAR mezera VAŠE PŘÍJMENÍ mezera VAŠE JMÉNO mezera NÁZEV VAŠEHO MĚSTA (OBCE) mezera ULICE mezera ČÍSLO POPISNÉ mezera PSČ. (Bez diakritiky, nezáleží, zda použijete velká či malá písmena. Ihned obdržíte potvrzující SMS.)

POMÁHÁME LIDEM PŘEKONÁVAT BARIÉRY

Schodišťové sedačky

- ✓ Kompletní řešení bariér
- ✓ Pružná výroba a servis
- ✓ Prodloužená záruka
- ✓ Spolehlivost
- ✓ Kvalita

- ✓ Schodišťové plošiny
- ✓ Schodišťové sedačky
- ✓ Stropní zvedací zařízení
- ✓ Nájezdové rampy
- ✓ Schodolezy

ZDARMA VOLEJTE 800 303 304

Šikmé schodišťové plošiny

ALTECH

*Největší český výrobce zařízení pro překonávání schodišťových bariér
s tradicí výroby již od roku 1992*

ALTECH, spol. s r.o., Průmyslová 1146, 686 01 Uherské Hradiště
pobočka Praha: Starochodovská 1110, 149 00 Praha - Chodov
www.altech-uh.cz, altech@aeromec.cz

Ovenecká 32, 170 00 Praha 7
Lipůvka 397, 679 22 Lipůvka
Příčná 2, 736 01 Havířov
Volejte zdarma: 800 100 659
vecom@vecom.cz, www.vecom.cz

Přímá cesta k mobilitě

Kompletní výroba
a dodávka všech typů
plošin pro tělesně
postižené: šikmé
schodišťové plošiny,
vertikální zdvižné
plošiny, schodišťové
sedačky a schodolezy.

